

DANA's LOVSERIE

**BEKENDTGØRELSE OM DRIFT
AF SELVSTÆNDIG VIRKSOMHED**

Bekendtgørelse om drift af selvstændig virksomhed

Nr. 1303 af 14. december 2005
Beskæftigelsesministeriet
(Arbejdsdirektoratet)

I medfør af § 53, stk. 8 og § 58, stk. 1, nr. 2, litra a, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 874 af 11. september 2005, fastsættes efter forhandling med Beskæftigelsesrådet:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og personkreds

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for medlemmer, som alene eller sammen med andre driver selvstændig virksomhed som hoved- eller bibeskæftigelse.

Kapitel 2 Begreber

Selvstændig virksomhed

§ 2. Selvstændig virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Stk. 2. Beskæftigelsen anses altid for selvstændig virksomhed, hvis pågældende

- 1) har ansat arbejdskraft,
  - 2) har overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle,
  - 3) har foretaget varelager nedskrivninger,
  - 4) har foretaget skattemæssige fradrag for driftsudgifter og afskrivning på driftsmidler efter gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende,
  - 5) er omfattet af en kollektiv overenskomst som arbejdsgiver eller er medlem af en arbejdsgiverorganisation, eller
  - 6) er omfattet af mindst 2 af forholdene i stk. 3.
- Stk. 3. Beskæftigelsen vil som udgangspunkt blive anset for selvstændig virksomhed, hvis pågældende
- 1) eller virksomheden er momsregistreret, eller ydelsen faktureres med tillæg af moms,
  - 2) skattemæssigt angiver over-/underskud af selvstændig virksomhed,
  - 3) på selvangivelsen for et givet indkomstår har tilkendegivet, at indkomsten ønskes beskattet efter virksomhedsskatteoven, eller
  - 4) er deltager i et interessentskab.

Stk. 4. I øvrige tilfælde foretages en konkret vurdering efter stk. 1.

Selskaber

§ 3. Beskæftigelse i et selskab, hvor pågældende har afgørende indflydelse, jf. stk. 2, 4 og 5, anses for selvstændig virksomhed.

Stk. 2. Afgørende indflydelse foreligger, hvis pågældende eller dennes ægtefælle alene eller sammen med nærmeste familie, jf. stk. 3, er indehaver af

- 1) mindst 50 % af selskabskapitalen,
- 2) mindst 50 % af selskabskapitalens stemmевærdi,
- 3) en bestemmende andel af selskabets kapital,
- 4) en bestemmende andel af stemmerne i selskabet, eller
- 5) mindst 10 % af selskabskapitalen eller 10 % af selskabskapitalens stemmевærdi, og pågældende eller ægtefællen tillige er medlem af selskabets bestyrelse eller direktion.

Stk. 3. Som "nærmeste familie" i stk. 2 anses pågældendes eller ægtefællens børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre og søskende.

Stk. 4. En person, der ikke er omfattet af stk. 2, anses dog for at have afgørende indflydelse på selskabet, hvis selskabskapitalen i det væsentlige er ligeligt fordelt mellem højst 10 kapitalindehavere, og der foreligger et personligt, driftsmæssigt samvirke mellem disse. Tilsvarende gælder ved mere end 10 kapitalindehavere, hvis selskabet udgør en sammenslutning af erhvervsdrivende, som viderefører deres hidtidige virksomheder.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse, hvis pågældende eller dennes ægtefælle er indehaver af kapital i et eller flere selskaber, som dominerer det selskab, hvor pågældende er beskæftiget.

Medarbejdende ægtefæller

§ 4. En person, der uden at være medejer arbejder i ægtefællens virksomhed, anses kun for selvstændig erhvervsdrivende efter bestemmelserne i §§ 2 og 3, hvis

- 1) der er under 20 ansatte i virksomheden,
- 2) pågældende har en overordnet stilling, eller
- 3) pågældende har løn- og arbejdsvilkår, der afviger fra de vilkår, der ifølge overenskomst gælder for dette eller tilsvarende arbejde.

Stk. 2. Ved opgørelsen af antal ansatte efter stk. 1, nr. 1, medregnes kun ansatte i den virksomhed, hvor den pågældende er beskæftiget og aflønnet. Ejeren af virksomheden, og eventuelle medejere og disses ægtefæller medregnes ikke ved opgørelsen.

Kapitel 3 Hovedbeskæftigelse

§ 5. Et medlem, som driver selvstændig virksomhed, jf. §§ 2-4, anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse, hvis

- 1) driften af virksomheden har dannet grundlag for medlemmets optagelse i eller overflytning til en a-kasse som selvstændig erhvervsdrivende, jf. dog § 6, stk. 2, eller
- 2) medlemmet efter en konkret vurdering må anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Bibeskæftigelse

§ 6. Et medlem, som driver selvstændig virksomhed, jf. §§ 2-4, anses for at drive virksomheden som bibeskæftigelse, hvis virksomheden ikke er hovedbeskæftigelse, jf. § 5.

Stk. 2. Et medlem, som har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, jf. § 5, kan anses for have omdannet virksomheden til bibeskæftigelse, hvis medlemmet opfylder betingelserne herfor. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Kapitel 4 Beskæftigelseskravet

§ 7. Selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet, hvis medlemmet godtgør, at virksomheden har været drevet i væsentligt omfang, jf. lovens § 53, stk. 2, litra a, og stk. 6, litra a.

Stk. 2. Ved væsentligt omfang forstås, at beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge. Væsentligt omfang vurderes ud fra virksomhedens art, branche, medlemmets personlige arbejdsopgaver og arbejdstid samt virksomhedens omsætning. I vurderingen kan også indgå virksomhedens placering, åbningstid, antallet af ansatte, deres arbejdsopgaver og arbejdstid.

Stk. 3. Drift af selvstændig virksomhed i en periode med delpension kan medregnes med den nedsatte arbejdstid, der ligger til grund for tildelingen af delpension.

Stk. 4. Drift af selvstændig virksomhed i perioder, hvor medlemmet har modtaget etableringsydelse i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, eller lignende offentlige tilskud, kan ikke medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Stk. 5. Det er en forudsætning for anvendelsen af stk. 1-3, at overskud eller underskud fra virksomheden oplyses til skattevæsenet, og at virksomheden har anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Stk. 6. For medlemmer, der er forsikret efter lovens § 45 (kombinationsforsikring), og medlemmer, der driver selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, kan der for en uge højst medregnes et timetal, der svarer til den almindeligt gældende, fulde arbejdstid inden for det offentlige område.

Stk. 7. Vurderingen af, om lønarbejde udført sideløbende med selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse kan medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet, foretages efter reglerne i bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.

Stk. 8. Kun hele uger, hvor virksomheden har været drevet i væsentligt omfang, kan medregnes til opgørelse af beskæftigelseskravet.

Stk. 9. Selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse kan ikke medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Kapitel 5 Selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse

§ 8. Retten til dagpenge for et medlem, som driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, jf. § 6, er betinget af, at medlem-

met kan sandsynliggøre, at bibeskæftigelsen til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid. Medlemmet skal bl.a. oplyse a-kassen om:

- 1) Arten og omfanget af virksomheden.
- 2) Ansat arbejdskraft.
- 3) Egen og eventuel ægtefælles eller medejerens arbejdsindsats. Herunder om der er aftale om fast deling af arbejdet mellem ægtefæller eller medejere.
- 4) Virksomhedens omsætning og indtjening.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal ske på grundlag af alt arbejdet i virksomheden. Det gælder dog ikke, hvis en del af arbejdet udføres af ansat arbejdskraft, ægtefælle eller medejere, og der er aftalt fast deling af arbejdet.

Stk. 3. Retten til dagpenge er også betinget af, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet i det omfang, der gælder for medlemmet. Der henvises til bekendtgørelse om rådighed.

Stk. 4. Et medlem, der har haft lønarbejde i fuldt normalt omfang i mindst 26 uger lige før ledigheden og samtidig har haft bibeskæftigelse, kan opfylde stk. 3. Det er en betingelse, at virksomheden under ledighed føres videre i samme eller mindre omfang.

Stk. 5. Medlemmet skal give a-kassen besked, hvis der sker ændringer i virksomhedens drift eller omfang.

Begrænsning i dagpengeretten

§ 9. For et medlem, som har bibeskæftigelse, og som opfylder betingelserne i § 8, er retten til dagpenge efter lovens § 55 begrænset til

78 uger, jf. dog §§ 10 og 11. Kun uger, der forbruger af ydelsesperioden, indgår i beregningen af de 78 uger.

Stk. 2. Perioden på 78 uger, jf. stk. 1, regnes fra første ledige dag, hvor medlemmet får ydelser eller deltager i tilbud, der er omfattet af lovens § 55, stk. 5, og samtidig har bibeskæftigelse. Perioder, hvor der er udbetalt feriedagpenge, sidestilles med ledighed, selv om medlemmet er i arbejde.

Stk. 3. Hvis medlemmet har haft bibeskæftigelse i en periode inden for de seneste 78 uger før virksomheden er begyndt eller genetableret, skal de 78 uger efter stk. 1 reduceres med en tilsvarende periode.

Stk. 4. Ret til en ny periode med dagpenge efter stk. 1 er betinget af:

- 1) At et medlem, der er forsikret for fuld tid, har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder. Det gælder også, hvis medlemmet i en tilsvarende periode har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.
- 2) At et medlem, der er forsikret for deltid, har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 18 måneder.

Stk. 5. Arbejde, der én gang er regnet med til en ny periode med dagpenge efter stk. 4, kan ikke regnes med i en senere opgørelse.

§ 10. Undtaget fra dagpengebegrænsningen efter § 9 er en deltidslandbruger, der har sin bopæl på landbruget, hvis

- 1) medlemmet har drevet deltidslandbruget forud for ledigheden,
- 2) deltidslandbruget ikke udvides under ledigheden,
- 3) der på jorden ikke dyrkes andet end korn, frøafgrøder, grovfoderafgrøder og kartofler,
- 4) eventuelt husdyrhold for det meste er til eget forbrug,
- 5) der ikke er ansat fremmed arbejdskraft, jf. dog stk. 2, og
- 6) medlemmet sandsynliggør, at deltidslandbruget til enhver tid kan drives uden for normal arbejdstid, og samtidig skriftligt på tro og love erklærer at stå fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet som lønmodtager.

Stk. 2. A-kassen kan i ganske særlige tilfælde godkende, at der er ansat én fremmed medhjælper eller, at der i mindre omfang ydes hjælp fra maskinstation. Godkendelsen skal ske efter de retningslinjer, der gælder for efterlønsmodtagere, der driver selvstændig virksomhed efter reglen om højst 962 timers arbejde. Der henvises til bekendtgørelse om selvstændig virksomhed samtidig med efterløn.

§ 11. Undtaget fra dagpengebegrænsningen efter § 9 er et medlem, der driver følgende former for virksomhed:

- 1) Virksomhed, som ikke drives regelmæssigt og mere end midlertidigt. Dog

kun, hvis der ikke er tale om indledning til en mere varig drift af virksomheden.

- 2) Fritidsfiskeri, hvis det personlige arbejde, der er forbundet med fiskeriet er af ringe omfang.
- 3) Biavl med højst 15 bistader.
- 4) Drift af én udlejningsejendom med op til 10 lejemål. Medlemmet må kun i mindre omfang personligt udføre administration, små reparationer og viceværtfunktioner.
- 5) Underordnet deltagelse af ringe omfang i ægtefællens virksomhed. Deltagelsen må ikke have indflydelse på virksomhedens drift.
- 6) Fredskov på højst 5 hektar. Fredskoven skal ligge på medlemmets faste bopæl eller fritidsbopæl.
- 7) Egen vindmølle, når medlemmets arbejde herved er helt ubetydeligt.

Kapitel 6 Ikrafttræden m.v.

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006. ¹⁾

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 73 af 9. februar 2004 om udøvelse af selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse ophæves, dog ikke §§ 6-7. ²⁾

- 1) Der udarbejdes en vejledning til bekendtgørelsen.
- 2) Dette indebærer, at ændringsbekendtgørelserne nr. 848 af 11. august 2004 og nr. 919 af 3. oktober 2005 samtidig ophæves.

Jesper Hartvig Pedersen
Jørgen Kappel

Vejledning til bekendtgørelse om drift af selvstændig virksomhed

Nr. 116 af 14. december 2005
Beskæftigelsesministeriet
(Arbejdsdirektoratet)

Indledning

I bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed er der fastsat regler om, hvad der forstås ved selvstændig virksomhed og hvilke betingelser medlemmer, der driver selvstændig virksomhed, skal opfylde for at have ret til dagpenge.

I denne vejledning beskrives bekendtgørelsens regler. Nogle af disse uddybes med nærmere retningslinjer.

Til § 1

Anvendelsesområde og personkreds

Bestemmelsen fastsætter hvilke personer, der er omfattet af bekendtgørelsen.

Til § 2

Begrebet "selvstændig virksomhed"

Generel definition

I denne bestemmelse fastlægges begrebet "selvstændig virksomhed" i relation til alle regler i arbejdsløshedsforsikringsloven. Det

har derfor også betydning i relation til lovens regler om overflytning og opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Først når det *er* konstateret, at en beskæftigelse skal anses for drift af selvstændig virksomhed, skal det vurderes, om virksomheden drives som hovedbeskæftigelse, jf. § 5, eller som bibeskæftigelse, jf. § 6.

Til § 2, stk. 1

Elementer i begrebet "selvstændig virksomhed"

I. Personligt arbejde (eje og drive)

Det at eje en virksomhed, helt eller delvist, anses ikke i sig selv for drift af selvstændig virksomhed i relation til arbejdsløshedsforsikringen. Det er det personlige arbejde i virksomheden ved direkte deltagelse i driften eller ved mere indirekte deltagelse gennem f.eks. administrative funktioner, der er afgørende. Det kan i denne forbindelse lægges til grund, at der altid er et vist minimum af personligt arbejde forbundet med en virksomhed, der afspejles gennem tilstedeværelsen af de i stk. 2-3 nævnte ydre kendetegn.

Bortforpagteren af en virksomhed kan som hovedregel ikke anses for at drive selvstændig virksomhed.

Ejerskab uden personligt arbejde kan endvidere forekomme i tilfælde, hvor pågældende ejer f.eks. aktier, anpartar, værdipapirer eller et mindre antal udlejningsejendomme, se nærmere afsnit IV, under fast ejendom.

Der kan også være tilfælde, hvor en person har sat penge i en virksomhed uden i øvrigt at have personligt arbejde i forbindelse hermed. Se herom nærmere i afsnit IV om "stille deltager" under økonomiske driftsfællesskaber.

Ved bedømmelsen af, om der foreligger drift af selvstændig virksomhed, har ægtefællers valg af formueordning og deres økonomiske dispositioner i øvrigt ikke nogen særskilt betydning. Det er således ikke afgørende, om den ene eller begge ægtefæller står som ejer af virksomheden. Ejerskab uden personligt arbejde kan også accepteres i tilfælde, hvor en person står som ejer af en virksomhed, der reelt drives af ægtefællen, fordi ejerskabet alene har til formål at skaffe ægtefællen kreditorbeskyttelse og forbedret likviditet, f.eks. efter ægtefællens konkurs.

Bortset fra ovennævnte situationer vil ejerskabet af en virksomhed normalt være forbundet med driftsmæssige dispositioner i et eller andet omfang. Det er ejeren, der har den økonomiske risiko og den formelle handlefrihed vedrørende virksomhedens drift.

Der er tale om drift af selvstændig virksomhed, uanset om der er ansatte til den daglige drift, f.eks. bestyrer, eller om arbejdet udføres af maskinstation. Det, at en person ikke

selv udfører det daglige arbejde i virksomheden, får derfor alene betydning ved vurderingen af, om virksomheden kan anerkendes som bibeskæftigelse.

II. Regning og risiko

At handle for egen regning og risiko vil sige, at den selvstændige erhvervsdrivende forpligter sig personligt ved de aftaler, som indgås om f.eks. køb, salg og levering af varer og tjenesteydelser. Den selvstændige erhvervsdrivende hæfter endvidere personligt for virksomhedens gæld og for de fejl og ulykker, som pågældende selv eller de ansatte måtte begå. Den selvstændige erhvervsdrivendes arbejdsfortjeneste er således afhængig af virksomhedens eventuelle overskud.

Parallelt med betingelsen om regning og risiko kan der også opstilles krav om en vis handlefrihed som den nødvendige forudsætning for den selvstændige erhvervsdrivendes muligheder for at påvirke virksomhedens chancer for overskud eller tab.

I de fleste tilfælde vil det ikke være vanskeligt at afgøre, om der foreligger selvstændig virksomhed. Spørgsmålet er dog ikke et "enten-eller", men skal snarere ses som en linje af aftaleformer, hvor lønmodtageransættelsen udgør det ene endepunkt og den selvstændige erhvervsudøvelse det andet. Der kan derfor være behov for at gøre sig de særlige kendetegn for drift af selvstændig virksomhed klart.

I stk. 2-3 er nævnt de ydre kendetegn, som har ubetinget eller væsentlig betydning i enhver situation. Se herom nærmere under de enkelte bestemmelser.

Ved vurderingen i øvrigt af, om der foreligger selvstændig virksomhed, kan der lægges vægt på, om pågældende

- 1) anvender egne eller lejede driftsmidler,
- 2) driver sin selvstændige virksomhed fra egne eller lejede lokaler,
- 3) selv afholder udgifterne eller selv leverer materialerne til arbejdets udførelse,
- 4) ved annoncering, skiltning eller lignende tilkendegiver, at han/hun er fagkyndig og påtager sig at udføre arbejde af en nærmere bestemt art,
- 5) efter de regler, som gælder for lønmodtagere, foretager skattemæssige fradrag eller skattemæssige afskrivninger på driftsmidler, som i begge situationer må anses for usædvanlige efter deres art eller størrelse set i forhold til det faglige område.

Ingen af de fem momenter er dog i sig selv afgørende eller har lige stor betydning i enhver situation. Afgørelsen må bero på en samlet, konkret vurdering, hvori også må indgå hensyn til de særlige beskæftigelsesforhold inden for fag/grupper, hvor et traditionelt arbejdsgiver-/arbejdstagerbegreb er sjældent eller ikke forekommer rent, jf. i det følgende særskilt om honorarmodtagere m.v., freelancebeskæftigede og om musikere og artister.

De nævnte momenter kan endvidere af- eller bekræfte den formodning for selvstændig virksomhed, som måtte være skabt ved forekomsten af 1 af de under stk. 3 nævnte kriterier.

Det er i princippet forholdet mellem arbejdstager og den enkelte hvervgiver, der skal bedømmes. Er der flere hvervgivere, kan arbejdstageren således godt have indtægt som lønmodtager og som selvstændig erhvervs-

drivende samtidig. Hvis der hos en lønmodtager forekommer enkelte arbejdsforhold af mere selvstændig karakter, bør dette ikke i sig selv medføre, at pågældende ikke kan bevare sin status som lønmodtager. Generelt er det i sådanne situationer endvidere vigtigt at have med i sin vurdering, om den selvstændige virksomhed kan anses for omfattet af de særlige regler om bibeskæftigelse.

III. Særlige grupper

Honorarmodtagere m.v.

Det fremgår af ligningsvejledningens afsnit A.B.1.1, at begrebet "honorar" i skattemæssig forstand både dækker over et vederlag for personligt arbejde, udført uden for et tjensteforhold, og som ikke kan henføres direkte til selvstændig virksomhed, og et honorar udbetalt i et almindeligt lønmodtagerforhold.

Et honorar beskattes som hovedregel som B-indkomst, og der betales arbejdsmarkedsbidrag af bruttoindtægten. I modsætning til en lønmodtagerindkomst, kan alle udgifter til indkomsterhvervelsen (f.eks. transport, materialer) trækkes fra uden bundgrænse.

Ved vurderingen af, om et medlem skal betragtes som selvstændig erhvervsdrivende eller som lønmodtager, vil det forhold, at medlemmet har trukket ovenstående udgifter fra i den personlige indkomst, ikke nødvendigvis føre til, at medlemmet skal anses som selvstændig. Arbejdsgivere vil ofte have en interesse i at udbetale et honorar frem for at ansætte medlemmet som almindelig lønmodtager, selv om arbejdsforholdet på alle andre punkter ligner et almindeligt lønmodtagerforhold. De fradrag som medlemmet anvender skal dog stå i rimeligt forhold til

den konkrete arbejdsopgave, f.eks. visse transportudgifter eller leje af udstyr i forbindelse med arbejdsopgaven.

Der skal i de enkelte tilfælde altid foretages en konkret vurdering af medlemmets beskæftigelsesforhold. Ved vurderingen af, om

en honorarmodtager skal anses som lønmodtager eller selvstændig, indgår f.eks., om medlemmet har krav på lønmodtagerfradrag i skattemæssig henseende, modtager løn under sygdom, udfører arbejdet i eget navn, er omfattet af funktionærloven eller udfører arbejdet uden for hvervgivers kontrol.

Generelt kan følgende elementer indgå i vurderingen:

Taler for status som lønmodtager:	Taler for status som selvstændig:
betaler A-skat	betaler B-skat
er omfattet af funktionærloven	er ikke omfattet funktionærloven
skat indeholdes af hvervgiver	afregner selv skat
betaler arbejdsmarkedsbidrag	betaler ikke arbejdsmarkedsbidrag
betaler ATP-bidrag	betaler ikke ATP-bidrag
modtager lønsedler	sender fakturaer
modtager løn under sygdom	modtager ikke løn under sygdom
modtager løn under ferie/feriepenge	modtager ikke løn under ferie
har pligt til at udføre arbejdet personligt	har ikke pligt til at udføre arbejdet personligt
udfører arbejdet i andres navn	udfører arbejdet i eget navn
omfattet af en kunde-/konkurrenceklausul	ikke omfattet af en kunde-/konkurrenceklausul
er ved hvervgivers konkurs omfattet af loven om Lønmodtagernes Garantifond	betaler til Lønmodtagernes Garantifond
er omfattet af et opsigelsesvarsel	er ikke omfattet af et opsigelsesvarsel
hvervgiver hæfter for gæld og ansattes fejl og ulykker	personlig hæftelse for gæld og ansattes fejl og ulykker
underlagt en instruktionsbeføjelse	udfører arbejdet uden arbejdsledelse og kontrol
hvervgiver fastsætter løn/honorar	fastsætter selv sin løn/honorar
hvervgiver fastlægger arbejdstiden	fastlægger selv arbejdstiden
kun en hvervgiver	flere hvervgivere
afholder ikke selv udgifter til materialer og redskaber	afholder selv udgifter til materialer og redskaber
	skilter/annoncerer

Ingen af ovenstående momenter er i sig selv afgørende eller kan vægtes særskilt. Det vil altid afhænge af den konkrete situation.

Hvis der ud fra ovenstående kriterier er forhold, der tyder på, at medlemmets arbejdsforhold mere har karakter af lønmodtagerarbejde end selvstændig virksomhed, kan honorararbejdet godt anses som lønmodtagerarbejde. Disse forhold kan f.eks. være, at hvervgiveren fastlægger arbejdstiden og hæfter for medlemmets fejl, men medlemmet betaler B-skat og afregner selv skat. Selve omfanget af honorararbejdet har ikke i sig selv betydning for vurderingen heraf.

Det er i princippet forholdet mellem arbejdstager og den enkelte hvervgiver, der skal bedømmes. Er der flere hvervgivere, kan arbejdstageren godt have indtægt som lønmodtager og som selvstændig erhvervsdrivende samtidig. Hvis der hos en lønmodtager forekommer enkelte arbejdsforhold af mere selvstændig karakter, vil dette ikke i sig selv medføre, at pågældende ikke kan bevare sin status som lønmodtager. Generelt er det i sådanne situationer vigtigt at have med i sin vurdering, om den selvstændige virksomhed kan anses for omfattet af de særlige regler om selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse.

Freelance-beskæftigelse

Begrebet freelance benyttes ofte inden for visse brancher, f.eks. journalister, pressefotografer, reklame-branchen m.v. for at præcisere, at der ikke er tale om et sædvanligt tjenesteforhold, idet den pågældende personligt arbejder for en eller flere hvervgivere med opgaver af mere eller mindre bunden karakter.

Der er således inden for samme faglige område tale om erhvervsarbejde, som vanskeligt kan henføres til enten traditionelt lønarbejde eller egentlig selvstændig virksomhed.

Begrebet freelance har som sådan ingen selvstændig betydning og retsvirkning i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven.

Afgørelsen af, om et medlem, der om sit arbejde benytter betegnelsen freelance, skal anses for selvstændig erhvervsdrivende, må derfor følge af en konkret vurdering efter reglerne i §§ 2-4.

Musikere og artister

Arbejde som musiker og artist kan ofte være vanskeligt at henføre som enten lønarbejde eller drift af selvstændig virksomhed.

Er der tale om et egentligt ansættelsesforhold som musiker eller artist eller tilfælde, hvor indtægterne skattemæssigt alene figurerer som A- og/eller B-indkomst samtidig med, at der alene er anvendt skattemæssige fradrag for lønmodtagere, vil der kun sjældent være tvivl om, at der er tale om lønarbejde.

Foreligger der i relation til beskæftigelsen et af de forhold, der er omfattet af § 2, stk. 2, f.eks. ansatte eller skattemæssige fradrag og afskrivninger for selvstændige, vil der altid være tale om drift af selvstændig virksomhed. Det samme vil som udgangspunkt være tilfældet, hvis der foreligger et af de forhold, der er omfattet af § 2, stk. 3, (momsregistrering, skattemæssig angivelse af over-/underskud af selvstændig virksomhed, anvendelse af virksomhedsskatteoven eller deltagelse i et interessentskab).

I øvrige tilfælde skal der foretages en konkret vurdering. På grund af de særlige beskæftigelsesmæssige forhold, der traditionelt gælder for denne gruppe, vil musikere og artister ofte opfylde et eller flere af momenterne 1-5, der ovenfor er beskrevet som talende for, at der foreligger drift af selvstændig virksomhed (anvendelse af egne eller lejede driftsmidler, drift af selvstændig virksomhed fra egne/lejede lokaler, afholder selv udgifterne eller leverer selv materialerne til arbejdets udførelse m.v.). Musikere og artister vil dog ofte samtidig være bundet af en aftale, hvor hvergiveren har fastsat tid, sted og løn og er den, der har den primære handlefrihed til at påvirke chancerne for overskud eller tab. Det faglige område er endvidere dækket af kollektive overenskomster og prislister. Tilstedeværelsen af et eller flere af de 5 momenter vil derfor på dette særlige område ikke i sig selv kunne tillægges samme afgørende betydning som i andre tilfælde.

Musikere og artister vil ofte have skattemæssige fradrag, der er atypiske for lønmodtagere, f.eks. til telefon, kontorhold, øvelokaler, annoncering, driftsmidler og leje af lys- og lydanlæg. Såfremt fradragene er foretaget efter reglerne om lønmodtagerfradrag og rubriceret som sådanne på selvangivelsen, dvs. i den "skattepligtige indkomst", vil fradragene ikke i sig selv medføre, at beskæftigelsen betragtes som drift af selvstændig virksomhed i relation til arbejdsløshedsforsikringen. Det er dog en forudsætning, at fradragene er sædvanlige i forhold til arten og omfanget af pågældendes beskæftigelse.

Musikere og artister vil endvidere efter ligningsloven kunne anvende de skattemæssige muligheder for befodringsfradrag for selvstændige erhvervsdrivende, uden at dette i sig selv vil medføre, at beskæftigelsen be-

trages som drift af selvstændig virksomhed i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven. Det forudsætter dog, at alle andre skattemæssige fradrag i forbindelse med beskæftigelsen sker efter reglerne for lønmodtagere, dvs. i den skattepligtige indkomst.

Hvis der herudover f.eks. foretages skattemæssige afskrivninger på driftsmidler efter de regler, som gælder for selvstændige erhvervsdrivende, vil der altid være tale om drift af selvstændig virksomhed efter § 2, stk. 2, nr. 4.

Eksempler:

En musiker eller artist, der - alene eller som deltager i f.eks. et orkester - foretager skattemæssige fradrag til kor, lys- og lydteknikere, "roadies" eller anden medhjælp, anses for at drive selvstændig virksomhed efter reglerne i § 2, stk. 2, nr. 1, om ansat arbejdskraft.

Deltagelse i et orkester, der udadtil fremtræder som et interessentskab, anses som udgangspunkt for drift af selvstændig virksomhed, jf. § 2, stk. 3, nr. 4. Det samme gælder i tilfælde, hvor der for et orkester er udarbejdet regnskaber som for interessentskaber, og deltagerne har en kapitalkonto, hvor der henføres midler af overskuddet, hvoraf hver deltager kan hæve beløb.

IV. Økonomisk udbytte

Kriteriet om, at den erhvervmæssige virksomhed skal drives med det formål at opnå økonomisk udbytte, er først og fremmest knyttet til en driftsøkonomisk betragtning, hvor det ud fra posterne på indtægtssiden sammenholdt med posterne på udgiftssiden vurderes, om virksomheden på kortere eller længere sigt kan forventes at bidrage helt eller delvist til indehaverens livsophold.

Der lægges således mere vægt på virksomhedens faktiske tilrettelæggelse end på virksomhedens art.

Sondringen mellem erhvervmæssig virksomhed og hobby er velkendt fra skattelovgivningen, hvor den har afgørende betydning for skatteyderens fradragsmuligheder, idet underskud ved hobby ikke kan fradrages i anden indkomst, uanset at indtægt ved hobby er skattepligtig. Endvidere forudsætter fradrag for driftsomkostninger, herunder afskrivninger på driftsmidler, et erhvervmæssigt formål. Skattemæssige fradrag af underskud og omkostninger vil derfor medføre, at den pågældende også i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven anses for at drive erhvervmæssig virksomhed. Der kan derimod ikke drages den modsatte slutning. Der henvises i øvrigt herom til stk. 2 og 3 med vejledning.

Det personlige arbejde ved hobby- og fritidsysler vil typisk være af begrænset omfang, således at der ikke er tale om hovedbeskæftigelse.

Spørgsmålet, om en aktivitet skal anses for erhvervmæssig eller ej, vil i langt de fleste tilfælde derfor kun have betydning for vurderingen af, om aktiviteten er bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

Økonomiske driftsfællesskaber (Interessentskab (I/S))

I de tilfælde, hvor en virksomhed drives i fællesskab med andre, kan det allerede i parternes aftale være forudsat, at aktiviteterne har et økonomisk formål. Driftsfællesskabet vil i så fald ofte have karakter af et interessentskab.

Interessentskabet må ikke forveksles med et sameje, hvor flere personer i fællesskab ejer, f.eks. fast ejendom eller løsøregerstande, uden at der hermed er noget udadvendt driftsøkonomisk formål.

På grund af det økonomiske driftsfællesskab vil en interessent som udgangspunkt blive anset for selvstændig erhvervsdrivende i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. § 2, stk. 3, nr. 4. Hver enkelt deltager hæfter fuldt ud for interessentskabets gæld og forpligtelser, og interessentskabets over-/underskud beskattes ligeledes hos den enkelte deltager. Betingelsen om, at virksomheden drives for egen eller ægtefællens regning og risiko vil derfor også være opfyldt. En interessent er følgelig stillet, som om pågældende drev en enkeltmandsvirksomhed.

I ganske sjældne tilfælde kan det forekomme, at en medejer af et interessentskab ikke deltager i driften, men er en såkaldt "stille deltager" eller "sleeping partner". Det påhviler den, der påstår ikke at deltage i driften, at godtgøre dette. Dette kan ske ved, at den pågældende f.eks. fremlægger en interessentskabskontrakt, hvoraf det bl.a. fremgår, at det er de øvrige interessenter, der driver virksomheden, og at den pågældende ikke har nogen reel indflydelse. Formodningen kan eventuelt også afkræftes, hvis det godtgøres, at den pågældendes deltagelse som ejer alene er et led i en støtteaktion for at redde virksomheden, således at deltagelsen som medejer får karakter af et låneforhold, idet det herved må forudsættes, at den pågældende ikke er momsregistreret og ikke foretager skattemæssige fradrag for driftsudgifter eller afskrivninger på driftsmidler fra virksomheden.

Der henvises endvidere til vejledningens bemærkninger til § 2 om personligt arbejde (ejde og drive).

Om selskaber i øvrigt henvises til vejledningen til § 3.

Særligt om hobby og fritidsaktiviteter

Arbejde, der kan anses for en hobby eller fritidsaktivitet, er ikke omfattet af bekendtgørelsen.

Hobbypræget aktivitet og produktion kan anses for fritidsaktivitet. Aktiviteten må i så fald ikke indeholde noget erhvervmæssigt element og ikke have til formål at opnå økonomisk udbytte. Det gælder f.eks. visse tilfælde af opdræt af hunde, hestehold og kunstneriske aktiviteter.

Hvis arbejdet er tilrettelagt som egentlig virksomhed, er der ikke tale om en hobby eller fritidsaktivitet i relation til lov om arbejdsløshedsforsikring. Der lægges bl.a. vægt på annoncering, regnskabsføring og momsregistrering. Der lægges også vægt på, om medlemmet angiver skattemæssigt over- eller underskud og foretager skattemæssige afskrivninger eller lignende.

Selv om medlemmet opfatter arbejdet som en hobby eller fritidsaktivitet, skal spørgsmålet afgøres efter §§ 2-4.

Særligt om hjemmedemonstrationer

Videresalg af produkter ved demonstrationer i private hjem kan være drift af selvstændig virksomhed. Vurderingen foretages efter §§ 2-4. Kontrakten mellem medlemmet og forhandleren skal altid indgå i vurderingen af,

om arbejdet er lønarbejde eller selvstændig virksomhed. Der skal bl.a. lægges vægt på, om medlemmet bærer en økonomisk risiko ved videresalg.

Formueforvaltning

En persons formue og formueafkast (kapitalindkomst) er arbejdsløshedsforsikringen uvedkommende. En person kan således forvalte sin formue, uden at arbejdet hermed skal anses for erhvervmæssig virksomhed.

Formueforvaltning kan f.eks. bestå i køb og salg af aktier, anpartar, obligationer og lignende værdipapirer.

Afgrænsningen i tvivlstilfælde mellem den, der har finansiell virksomhed som levevej, og den, der i øvrigt lever af sin formue og placerer den i obligationer, pantebreve m.v., er ikke skarp. Det er dog karakteristisk for den erhvervsdrivende, at der er tale om en vis aktiv indsats i form af f.eks. annoncering og kundekontakt, ligesom administrationen typisk ikke vil være begrænset til den pågældendes egne midler. Omvendt er det karakteristisk for privat formueforvaltning, at køb og salg af værdipapirer sker gennem virksomheder, f.eks. pengeinstitutter, bankierer og vekselere, og i den primære hensigt at omplacere formuen, således at afkastet bliver størst muligt.

Formueforvaltning kan også omfatte kapitalanbringelse i diverse investeringsarrangementer, som især af hensyn til indskydernes skattefordele let får erhvervmæssig karakter. Det kan i denne forbindelse være afgørende, om investeringsvirksomheden er baseret på personligt arbejde fra investorernes side.

Fast ejendom

Klart beslægtet med formueforvaltning er indtægter af fast ejendom.

Fast ejendom erhverves som oftest til privat beboelse og har som sådan ingen betydning i relation til arbejdsløshedsforsikringen. Dette gælder også ved f.eks. udlejning af enkeltværelser i ejerens private beboelsesejendom, ved udlejning af den ene lejlighed i et to-familiehus, hvor ejeren selv bor i den anden, eller ved udlejning af et fritidshus, der også benyttes privat.

Anderledes forholder det sig derimod, hvis en person har indtægter ved udlejning af ejendomme med 3 eller flere lejligheder, fordi skattelovgivningen i så fald vil anse pågældende for selvstændig erhvervsdrivende med udlejningsvirksomhed, også selv om der måtte være tale om en rent passiv besiddelse af en eller flere ejendomme uden nogen form for arbejdsindsats fra ejerens side.

Arbejdsløshedsforsikringen er imidlertid baseret på en eller anden form for personlig arbejdsindsats. Grænsen mellem den udlejningsvirksomhed, der kan henføres under formueforvaltning, og den erhvervsmæssige udlejning fastsættes derfor som vejledende hovedregel ved op til og med:

5 udlejningsejendomme, eller 30 lejemål.

Udlejning ud over denne grænse skal som udgangspunkt anses for en erhvervsmæssig virksomhed, der dog formentlig i langt de fleste tilfælde må henføres under reglerne om bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

Udlejning på eller under den nævnte grænse kan sidestilles med formueforvaltning, forudsat at der ikke hermed er forbundet en personlig arbejdsindsats fra ejerens side. Hvis ejeren derimod selv forestår administration m.v. eller iværksætter ombygning og udstykning af et mindre antal ejendomme/lejemål, må virksomheden også i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven anses for erhvervsmæssig.

Ved handel med fast ejendom er det først og fremmest ejendomsmæglere og ejendoms-handlere, der betragtes som selvstændige erhvervsdrivende.

Til § 2, stk. 2

Altid selvstændig virksomhed

De i stk. 2 nævnte kriterier medfører alle hver for sig, at beskæftigelsen altid anses for drift af selvstændig virksomhed.

Ad nr. 1. En person, der har ansat arbejdskraft, vil altid blive anset for at drive selvstændig virksomhed, da det må anses for uforeneligt med status som lønmodtager at være arbejdsgiver. Dette hænger sammen med den arbejdsretlige grundsætning om, at en lønmodtager normalt ikke kan opfylde sin del af ansættelsesaftalen ved substitution, men at arbejdet skal udføres personligt. Det vil som regel fremgå af regnskaber, bilag og lignende, at der er udbetalt vederlag til fremmed arbejdskraft. Ansat arbejdskraft skal forstås bredt og omfatter f.eks. også såkaldte "roadies", dvs. medhjælpere til transport og flytning af materiel eller opsætning og betjening af lyd- og lyseffekter, som musikere eller musikgrupper ofte benytter.

Ad nr. 2. Ved at overføre beløb til medarbejdende ægtefælle tilkendegives, at den pågældende også selv deltager i driften af virksomheden. Begge ægtefæller vil derfor blive anset for at drive selvstændig virksomhed.

Ad nr. 3. Da der kun tillades skattemæssige varelageredskrivninger i selvstændige virksomheder, vil en person, der foretager sådanne nedskrivninger, altid blive anset for at drive selvstændig virksomhed.

Ad nr. 4. Det må endvidere anses for uforeneligt med status som lønmodtager, at en person foretager og får godkendt fradrag for driftsudgifter og afskrivninger på driftsmidler i den "personlige indkomst" efter de særlige regler for selvstændige erhvervsdrivende. Bemærk i den forbindelse, at lønmodtagerudgifter kun kan fradrages i den "skattepligtige indkomst". Fradragsmulighederne kommer bl.a. til udtryk på årsopgørelsen.

Ad nr. 5. Arbejdsgiversiden i en kollektiv overenskomst eller et medlem af en arbejds-giverorganisation kan ikke tillige opnå status som lønmodtager.

Ad nr. 6. I nævnte tilfælde vil det selvstændige element være så fremtrædende, at den pågældende altid skal anses for at drive selvstændig virksomhed.

Til § 2, stk. 3

Formodning for selvstændig virksomhed

Stk. 3 er en formodnings- eller bevisbyrderegel, således at personen vil blive anset for at drive selvstændig virksomhed, medmindre pågældende dokumenterer at være lønmodtager. Denne bevisbyrde vil ikke kunne løftes i det i § 2, stk. 2, nr. 6, nævnte tilfælde.

Ad nr. 1. Momsregistrering er normalt et sikkert tegn på drift af selvstændig virksomhed. Når momsregistrering alligevel ikke er nævnt i stk. 2, er det fordi der i visse lønmodtagerforhold er registreringspligt, ligesom der er visse muligheder for frivillig registrering.

Ad nr. 2. Det er karakteristisk for drift af selvstændig virksomhed, at indkomsten afhænger af et eventuelt overskud.

Skattepligtig indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat, benævnes B-indkomst. Afgrænsningen af A-indkomst over for B-indkomst følger de retningslinjer, som er afgørende for, om en arbejdstager kan opnå lønmodtagerfradrag, jf. også vejledningen til § 2, stk. 1, om øvrige momenter for selvstændig virksomhed. Sondringen kan således ikke tillægges betydning i denne bekendtgørelse.

Ad nr. 3. Kun selvstændige erhvervsdrivende kan anvende virksomhedsskatteoven, og det er herved antaget, at selvstændighedsbegrebet afgrænses på samme måde som i de øvrige skattelove.

Virksomhedsskatteoven bidrager derfor ikke til en nærmere begrebsbestemmelse, men der vil imidlertid under hensyn til formålene med loven være en formodning for, at en person, der et år vælger at lade sig omfatte af virksomhedsskatteordningen, også i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven vil blive anset for selvstændig erhvervsdrivende.

Ad nr. 4. Der henvises til afsnittet om økonomiske driftsfællesskaber i vejledningen til § 2, stk. 1.

Til § 2, stk. 4. Øvrige tilfælde

I stk. 2-3 ovenfor er nævnt de ydre kendetegn, der er egnede til umiddelbart at afgøre, om betingelserne i stk. 1 om regning, risiko og økonomisk udbytte kan antages at være opfyldt.

I øvrige tilfælde vil det ofte være således, at visse sider af forholdet mellem hvervgiver og hvervtager taler for at anse beskæftigelsen for lønarbejde, mens andre sider taler for, at der foreligger selvstændig virksomhed. Afgørelsen må her bero på en samlet, konkret vurdering af, om beskæftigelsen nærmest kan henføres under den generelle definition i stk. 1. Der henvises til vejledningen til stk. 1, hvori der også er nævnt en række momenter, som i øvrigt taler for at anse beskæftigelsen for selvstændig virksomhed.

Til § 3 Selskaber

Om selskaber generelt

Reglerne i § 3 omfatter principielt alle erhvervsdrivende selskaber med en formue (kapital), der er udskilt til opnåelse af et bestemt formål. Langt de fleste selskaber er dog organiseret i en lovreguleret form enten som et aktieselskab (A/S) eller som et anpartsselskab (ApS). Som andre typer af selskaber kan nævnes andelsselskaber (a.m.b.a.) og kommanditselskaber (K/S).

Et interessentskab (I/S) hviler derimod alene på en aftale mellem to eller flere personer om at drive virksomhed sammen. Denne driftsform er derfor ikke omfattet af § 3, men af § 2.

Til § 3, stk. 1

Beskæftigelse i et selskab

En person, der er kapitalindehaver i et selskab, hvori pågældende selv er beskæftiget, vil kunne være ansat på helt almindelige lønmodtagervilkår i selskabet.

I stk. 2 og 3 opstilles regler for en persons identifikation med et selskab, for ægtefællers identifikation med hinanden og for ægtefællernes identifikation med deres nærmeste familie.

Reglerne skal lede hen til fastlæggelsen af, hvornår personen har en sådan afgørende indflydelse i det hvervgivende selskab, at beskæftigelsen i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven - uanset den formelle status som lønmodtager - skal anses for selvstændig virksomhed.

Det er en forudsætning for anvendelsen af disse regler, at personen er beskæftiget i selskabet. Det forhold, at personen alene er kapitalindehaver i et selskab, medfører ikke, at pågældende betragtes som selvstændig erhvervsdrivende.

Til § 3, stk. 2 Afgørende indflydelse

"Matematisk majoritet", nr. 1 og 2

Ved vurderingen af, om personen har afgørende indflydelse på et selskab, tages i nr. 1 og nr. 2 hensyn til den "matematiske majoritet", dvs. kapitalindehavelsens nominelle værdi eller stemmевærdi. Selskabets vedtægter skal ifølge aktie- og anpartsselskabslovene indeholde bestemmelser om kapitalindehavernes stemmeret.

Anpartsselskaber er frit stillet med hensyn til udstedelse af stemmeløse anparter og anparter med vægtet stemmeret.

Derimod skal enhver *aktie*, tegnet efter den 1. januar 1974, have stemmeret. Det gælder som udgangspunkt, at alle aktier har lige ret i selskabet, og at aktionærernes indflydelse er proportional med størrelsen af deres aktiebesiddelse. Der er dog en begrænset mulighed for at vægte aktiernes stemmeret. Endvidere kan der i vedtægterne træffes bestemmelse om begrænsning eller vægtning af den enkelte aktionærs stemmeret.

Efter nr. 1 og nr. 2, jf. stk. 3, skal en person anses for selvstændig erhvervsdrivende, hvis selskabskapitalen eller dennes stemmевærdi er koncentreret som følger:

- I.
  - a. Personen har selv mindst 50 %
  - b. Personen har sammen med sin ægtefælle mindst 50 %
  - c. Personen har sammen med sin ægtefælle og en eller flere fra den "nærmeste familie" mindst 50 %
  - d. Personen har sammen med en eller flere fra den "nærmeste familie" mindst 50 %.
- II.
  - a. Personens ægtefælle har mindst 50 %
  - b. Personens ægtefælle har sammen med en eller flere fra den "nærmeste familie" mindst 50 %.

"Praktisk majoritet", nr. 3, 4 og 5

En kapitalindehaver, der repræsenterer mindst 50 % af stemmerne i et selskab, er sikret afgørende indflydelse på alle beslut-

ninger, der kræver simpelt flertal, idet der ikke vil kunne vedtages sådanne beslutninger uden om pågældendes stemmer. Ved beregningen af flertallet tages imidlertid kun hensyn til de afgivne stemmer, og i mange selskaber tager langtfra alle kapitalindehavere personligt eller ved fuldmægtig del i generalforsamlingerne.

Dertil kommer, at det normalt vil være svært at samle et stort antal kapitalindehavere til en enig og indflydelsesrig "opposition".

Det kan dog være vanskeligt at udmønte en sådan afgørende indflydelse på en procentdel, der er mindre end 50 %, da det f.eks. vil være lige så afgørende, til hvem og hvorledes den resterende kapital er fordelt.

Afgørende indflydelse antages dog under alle omstændigheder at ligge hos indehaveren af den bestemmende andel af kapitalen eller stemmerne i et selskab, jf. bestemmelserne i nr. 3 og 4. Bestemmelserne får som nævnt kun særskilt betydning i de tilfælde, hvor den bestemmende andel repræsenterer mindre end 50 %.

Endvidere tillægges i nr. 5 den person afgørende indflydelse, som ud over en betydelig procentdel - 10 % - tillige indtager plads i selskabets bestyrelse eller direktion, selv om personen ikke er indehaver af hovedkapitalen eller stemmeflertallet. Der vil dog her ofte være tale om en person, der også falder ind under bestemmelserne i nr. 3 og 4.

Bestemmelserne i nr. 3-5 retter sig typisk mod større selskaber, hvor kapitalen med varierende beløb er fordelt på adskillige indehavere. Medarbejderne kan vælge mindst 2 medlemmer af bestyrelsen i aktie- eller anpartsselskaber, der beskæftiger 50 eller flere

arbejdstagere. Bestemmelsen i nr. 5 tager ikke umiddelbart sigte på sådanne medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer.

Til § 3, stk. 3 **Nærmeste familie**

Den personkreds, benævnt som "nærmeste familie", hvis kapital i selskabet medregnes ved procentopgørelserne i stk. 2, omfatter herefter:

- a. Personens ægtefælle
- b. Personens børn (herunder adoptivbørn)
- c. Personens børnebørn
- d. Personens forældre
- e. Personens bedsteforældre
- f. Personens søskende
- g. Ægtefællens særbørn og -børnebørn
- h. Ægtefællens forældre
- i. Ægtefællens bedsteforældre
- j. Ægtefællens søskende.

Bestyrelsen i et anpartsselskab har efter lov om anpartsselskaber pligt til at oprette en fortegnelse over anpartshavere med angivelse af navn, bopæl og kapitalindehavelsens størrelse. Fortegnelsen over anpartshaverne skal være tilgængelig på selskabets kontor for enhver anpartshaver og for offentlige myndigheder.

Ved begge selskabsformer skal der endvidere føres en særlig fortegnelse over de anparts- eller aktiehavere, som har anparter eller aktier, som er tillagt mindst 10 % af selskabskapitalen, dog mindst 100.000 kr. Udskrift af denne særlige fortegnelse kan ved skriftlig henvendelse rekvireres af enhver, der måtte være interesseret heri.

Til § 3, stk. 5 **"Selskabskonstruktioner"**

En virksomhed, der i henseende til ejerforhold, ledelse og drift naturligt karakteriseres som en virksomhed, kan ofte være organiseret som en flerhed af selskaber.

Sådanne selskabskonstruktioner kan opbygges ved, at en enkelt person eller et moderselskab helt ejer det nytilkomne selskab. Bestemmelserne i stk. 2-4 vil i så fald uden videre kunne finde anvendelse.

Tilsvarende gælder, hvis det nytilkomne selskab ejes af en hovedaktionær sammen med andre virksomheder eller enkeltpersoner som minoritetsaktionærer.

Der kan derimod blive tale om en vanskeligere og mere konkret vurdering i de situationer, hvor et selskab ejes med væsentlige dele af et eller flere andre selskaber, hvori personen har afgørende indflydelse efter stk. 2-4.

Til § 4, stk. 1 **Medarbejdende ægtefæller**

Efter bestemmelserne i §§ 2 og 3 kan en person, der er beskæftiget i ægtefællens selvstændige virksomhed, blive anset for selvstændig erhvervsdrivende, selv om pågældende ikke formelt er medejer af virksomheden.

Reglen i § 4 er en uddybning af disse bestemmelser, og beskriver under hvilke betingelser en person, der som hovedbeskæftigelse arbejder i ægtefællens virksomhed - uden at være medejer af virksomheden - kan anses for selvstændig erhvervsdrivende.

Hvis den medarbejdende ægtefælle er medejer af virksomheden, vil pågældende være omfattet af §§ 2 og 3. Hvis den medarbejdende ægtefælle ikke selv ejer en del af virksomheden, vil pågældende ikke alene i kraft af ægteskabet med ejeren af virksomheden blive anset for selvstændig erhvervsdrivende. Hertil kræves desuden, at en af de i bestemmelsen anførte betingelser (1-3) er opfyldt.

Betingelserne skal indkredse de situationer, hvor den medarbejdende ægtefælle må formodes at have en vis indflydelse på virksomhedens drift - som er afspejlet enten gennem virksomhedens størrelse (virksomheden har under 20 ansatte), eller gennem den medarbejdende ægtefælles egne forhold (overordnet stilling/ansættelse på usædvanlige løn- og arbejdsvilkår).

Har virksomheden under 20 ansatte, vil den medarbejdende ægtefælle altid være selvstændig, og det vil da ikke være nødvendigt at undersøge pågældendes arbejdsforhold nærmere. Det gælder uanset, om der er udfærdiget en ansættelseskontrakt for den medarbejdende ægtefælle.

For den medarbejdende ægtefælle, der deltager i en mindre, ægtefælledreven virksomhed, vil reglen således betyde, at pågældende - uanset arbejdets indhold og uanset evt. løn- og arbejdsvilkår - altid vil blive anset for selvstændig erhvervsdrivende.

Eksempel:

To ægtefæller arbejder begge i en tømrervirksomhed, der ejes af manden. Der er i øvrigt ansat 2 tømresvende i virksomheden. Hustruen er ansat til at varetage de administrative arbejdsopgaver. Hun er ansat 37 timer om ugen, har ansættelseskontrakt, har overenskomstmæssigt opsigelsesvarsel,

modtager fast månedsløn, får lønsedler og får løn under ferie og sygdom. Hustruen anses som medarbejdende ægtefælle og er omfattet af reglerne for selvstændige erhvervsdrivende.

Har virksomheden 20 ansatte eller flere, vil den medarbejdende ægtefælles status som selvstændig afhænge af, om pågældende enten har en overordnet stilling eller evt. arbejder på usædvanlige løn- og arbejdsvilkår.

En overordnet stilling er kendetegnet ved, at personen kan foretage økonomiske dispositioner, der binder virksomheden, foretage ansættelser eller afskedigelser eller lignende ledelsesmæssige handlinger. Den overordnede stilling er endvidere kendetegnet ved, at de af stillingen afledte arbejdsopgaver normalt ikke udføres af andre ansatte i samme virksomhed. Der vil derfor normalt ikke være sammenlignelighed med andre ansattes arbejdsopgaver.

Er den medarbejdende ægtefælle beskæftiget i virksomheden på lige fod med indehaveren - uden at arbejdsopgaverne er nærmere defineret - vil pågældende (som oftest) indtage en overordnet stilling.

Er blot en af betingelserne opfyldt for den medarbejdende ægtefælle, anses pågældende for selvstændig erhvervsdrivende.

Hvis omvendt ingen af betingelserne i bestemmelsen er opfyldt, kan den medarbejdende ægtefælle betragtes som lønmodtager, under forudsætning af at betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

De opstillede betingelser i § 4 betyder, at den medarbejdende ægtefælle kan få status som lønmodtager, såfremt pågældende har en un-

derordnet stilling på sædvanlige løn- og arbejdsvilkår, og der i virksomheden er 20 ansatte eller flere.

Reglen medfører bl.a., at ægtefællen til indehaveren af en større virksomhed vil have mulighed for at bevare sin status som lønmodtager. Tilsvarende gør sig gældende for den lønmodtager, som under ansættelsen indgår ægteskab med virksomhedens indehaver, og derefter i øvrigt fortsætter sit lønarbejde på uændrede vilkår.

I kildeskatteloven er der givet ægtefæller, der sammen udøver selvstændig virksomhed, mulighed for at indgå lønaftaler med hinanden. I relation til arbejdsløshedsforsikringsloven har en sådan lønaftale ingen særskilt betydning, og ægtefæller, der har indgået et lønaftale, vil derfor ikke automatisk få status som lønmodtagere i arbejdsløshedsforsikringen.

Er den medarbejdende ægtefælle selvstændig erhvervsdrivende i medfør af § 4, og sker der senere ændringer i virksomheden, f.eks. i forbindelse med ændrede ejerforhold, hvorved virksomheden ekspanderer og samtidig foretager omstruktureringer, vil den medarbejdende ægtefælle, der ikke længere opfylder betingelserne for at blive anset for selvstændig, have mulighed for at skifte status til lønmodtager.

Den ægtefælle, der vil gøre lønmodtagerstatus gældende, skal selv gøre a-kassen opmærksom på, at forholdene i virksomheden er ændrede.

Til § 4, stk. 2 Opgørelsen af 20 ansatte

Opgørelsen af om der er mere end 20 ansatte i virksomheden beror på en konkret vurdering. Vurderingen, må dog altid bedømmes ud fra et antal timer, der så vidt muligt svarer til 20 ansatte på fuld tid. Dvs. to personer, der hver er ansat til 20 timer om ugen, svarer til mindst én person på fuld tid.

Eksempel:

To ægtefæller arbejder begge i en bagerforretning, der ejes af hustruen. Manden er ansat 37 timer om ugen ifølge ansættelseskontrakt. Der er i øvrigt ansat 5 bagere på fuld tid, 1 buddreng 10 timer om ugen og 15 bagerjomfruer, hver 5 timer om ugen. Uanset, at der er over 20 ansatte personer i virksomheden, er manden medarbejdende ægtefælle og omfattet af reglerne for selvstændige erhvervsdrivende. Det tillægges afgørende betydning, at 16 af de ansatte i virksomheden langt fra har arbejde svarende til 16 fuldtidsansatte.

Til § 5 Hovedbeskæftigelse

A-kassen skal først vurdere, om medlemmet opfylder betingelserne for at drive selvstændig virksomhed, jf. §§ 2-4.

Derefter må det konstateres, om virksomheden er medlemmets hoved- eller bibeskæftigelse, jf. §§ 5 og 6

Der vil foreligge selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvis:

- 1) beskæftigelsen har dannet grundlag for optagelse i eller overflytning til en a-kasse som selvstændig erhvervsdrivende, eller
- 2) beskæftigelsen efter en konkret vurdering må anses for at være hovedbeskæftigelse.

Der er tale om alternative bestemmelser. Det vil sige, hvis blot medlemmet falder ind under én af bestemmelserne i § 5, nr. 1-2, vil der være tale om hovedbeskæftigelse.

Til § 5, nr. 1

Optagelses- eller overflytningsgrundlag

Det er et krav for at blive optaget i en a-kasse som selvstændig erhvervsdrivende, at pågældende driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse. Der henvises til bekendtgørelse om optagelse som lønmodtager m.fl., selvstændig erhvervsdrivende og nyuddannet i en a-kasse.

Der kan ske overflytning på baggrund af selvstændig virksomhed, når virksomheden drives som medlemmets hovedbeskæftigelse. Der henvises til bekendtgørelse om overflytning mellem a-kasser.

§ 5, nr. 1, omfatter også et medlem der er optaget i en a-kasse som lønmodtager, og som senere har skiftet forsikringsstatus som selvstændig erhvervsdrivende, inden for samme a-kasse.

Hvis medlemmets optagelses- eller overflytningsgrundlag har været beskæftigelse med selvstændig virksomhed, vil virksomheden blive anset for at være medlemmets hoved-

beskæftigelse. Det gælder også, selv om medlemmet eventuelt på et senere tidspunkt nedsætter sin aktivitet i virksomheden og ikke længere selv betragter virksomheden som sin hovedbeskæftigelse.

Medlemmet vil først kunne anses for ophørt med drift af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvis medlemmet opfylder betingelserne for ophør med eller udtræden af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, eller hvis medlemmet opfylder betingelserne for at have omdannet den selvstændige virksomhed fra hoved- til bibes-
skæftigelse. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Til § 5, nr. 2

Konkret vurdering

Ved hovedbeskæftigelse forstås som udgangspunkt den erhvervs-mæssige beskæftigelse, som medlemmet anvender mest tid på, og som er eller forventes at danne grundlaget for forsørgelse.

Vurderingen er relevant, når et medlem melder sig ledig efter at have drevet selvstændig virksomhed. A-kassen skal da vurdere, om medlemmet har dagpengeret eller ej, jf. lovens § 57, stk. 1, 1. pkt., og § 57, stk. 3.

Hvis virksomheden har været drevet som hovedbeskæftigelse, er medlemmet ikke berettiget til dagpenge, før medlemmet er ophørt med eller udtrådt af virksomheden, eller virksomheden er omdannet til bibes-
skæftigelse med dagpengeret. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Hvis virksomheden har været drevet som bibeskæftigelse, skal det vurderes, om medlemmet kan drive bibeskæftigelsen med eller uden dagpenget, jf. § 8.

Sondringen mellem hoved- og bibeskæftigelse kan også have betydning, når et medlem driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse med ret til dagpenge, men forholdene i virksomheden ændres. Medlemmet har pligt til at orientere a-kassen om ændringerne, jf. § 8, stk. 5. A-kassen skal da vurdere, om medlemmet fortsat har ret til dagpenge, idet virksomheden kan være ændret fra bi- til hovedbeskæftigelse, eller medlemmets bibeskæftigelse ikke længere kan udføres uden for normal arbejdstid og medlemmet derfor ikke længere står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det skal således afgøres, om virksomheden på noget tidspunkt har været drevet som hovedbeskæftigelse. Hvis virksomheden i en periode har været medlemmets hovedbeskæftigelse, forbliver den hovedbeskæftigelse, indtil betingelserne for ophør, udtræden eller omdannelse er opfyldt. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Elementer, der kan indgå i vurderingen

Vurderingen af, om der er tale om hovedbeskæftigelse, beror på et konkret skøn.

I forbindelse med vurderingen bør følgende undersøges:

- 1) om medlemmet driver eller har drevet virksomheden uden samtidig at have anden beskæftigelse i form af anden selvstændig virksomhed af mere end

midlertidigt omfang eller lønarbejde svarende til fuld tid,

- 2) om beskæftigelsen i virksomheden danner eller har dannet grundlag for medlemmets eneste eller væsentligste indtægt fra erhvervsmæssig beskæftigelse i form af selvstændig virksomhed eller lønarbejde, og
- 3) om det tidsmæssige omfang af medlemmets personlige arbejde i virksomheden har et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer om ugen.

Ad. 1) Selvstændig virksomhed uden anden beskæftigelse

Hvis et medlem ikke har anden erhvervsmæssig beskæftigelse end sin selvstændige virksomhed, kan dette indikere, at virksomheden er medlemmets hovedbeskæftigelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis medlemmet i en periode udelukkende har koncentreret sig om at opstarte og etablere sin virksomhed og derfor ikke har drevet anden selvstændig virksomhed eller haft lønarbejde på fuld tid.

Hvis et medlem, som har drevet selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse sideløbende med lønarbejde, venter med at melde sig ledig efter ophøret med lønarbejdet, kan det indikere, at medlemmet i en periode har forsøgt at drive virksomheden som sin hovedbeskæftigelse. Det må derfor vurderes, om der eventuelt er sket en omdannelse fra bi- til hovedbeskæftigelse.

Hvis medlemmet har en løserer tilknytning til arbejdsmarkedet som lønmodtager (f.eks. ved kun at have vikariat, tidsbegrænsede ansættelsesforhold eller deltidsbeskæftigelse), samtidig med drift af en selvstændig

virksomhed, kan dette ligeledes indikere, at medlemmet har drevet virksomheden som sin hovedbeskæftigelse.

Ad. 2) Indtægtsgrundlag

Hvis driften af den selvstændige virksomhed danner eller har dannet grundlag for medlemmets eneste eller væsentligste indtægt fra erhvervsmæssig beskæftigelse, kan det indikere, at virksomheden har været medlemmets hovedbeskæftigelse.

Det er ikke afgørende, om medlemmet faktisk har eller har haft en indtægt ved driften af virksomheden, eller om virksomheden faktisk har haft en omsætning eller et overskud. Det kan tyde på hovedbeskæftigelse, hvis medlemmet hovedsageligt har levet eller forsøgt at leve af indtægten fra sin virksomhed.

Hvis medlemmet begynder at drive en selvstændig virksomhed uden at få indtægter herfra og derfor på et senere tidspunkt tager lønarbejde for at få en indtægt, må det vurderes, om virksomheden er medlemmets hovedbeskæftigelse. Årsagen kan være, at medlemmet i perioden før påbegyndelsen af lønarbejdet har forsøgt at drive virksomheden som sit eneste eller væsentligste indtægtsgrundlag.

Hvis medlemmet har drevet selvstændig virksomhed og i hele perioden også haft lønarbejde, må det bero på et konkret skøn, hvilken af "beskæftigelserne", der har været medlemmets væsentligste indtægtsgrundlag. I vurderingen kan bl.a. indgå antallet af lønarbejdstimer og varigheden af ansættelsen som lønmodtager.

Ad. 3) Tidsmæssigt omfang

Hvis medlemmet anvender det meste af sin arbejdstid på den selvstændige virksomhed, kan dette indikere, at der er tale om hovedbeskæftigelse.

Det har ikke betydning for vurderingen, på hvilket tidspunkt af døgnet medlemmet udfører sin beskæftigelse i virksomheden. Selv om medlemmets beskæftigelse udelukkende udføres om aftenen eller i weekender, udelukker dette ikke i sig selv, at der kan være tale om hovedbeskæftigelse.

Det tidsmæssige omfang i relation til vurderingen af "hovedbeskæftigelse" er ikke afgørende for vurderingen af, om virksomheden har været drevet i "væsentligt omfang".

Vurderingen af, om beskæftigelsen har været drevet i "væsentligt omfang" og kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet skal foretages efter § 7. Begrebet "hovedbeskæftigelse" kan således ikke sidestilles med i "væsentligt omfang".

Eksempler

Eksempel 1:

Medlemmet modtager 100.000 kr. årligt i renteindtægter fra en større obligationsbeholdning, som er placeret i et depot, og administrationen heraf er formueforvaltning. Foruden formueforvaltningen har medlemmet en selvstændig virksomhed i form af en butik, som han arbejder i 25 timer om ugen, men (endnu) ikke har indtægter fra. Medlemmet har sagt sit lønarbejde på fuld tid op "for at koncentrere sig om sin butik". To måneder efter arbejdsophøret melder medlemmet sig ledig, fordi han "ikke kan leve af butikken".

Medlemmets beskæftigelse med butikken vil efter en konkret vurdering være selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at renteindtægterne fra obligationerne hidrører fra en formueforvaltning og ikke fra en erhvervs-mæssig beskæftigelse, at medlemmet har sagt sit lønarbejde op for at drive sin selvstændige virksomhed, og at medlemmets virksomhed efter arbejdsophøret nu må anses for at danne grundlag for medlemmets væsentligste indtægt fra erhvervs-mæssig beskæftigelse, uanset at der endnu ikke er kommet nogen indtægter fra virksomheden.

Eksempel 2:

Medlemmet har det seneste år været beskæftiget som billedkunstner og har haft få og svingende indtægter ved salg af egne malerier i forbindelse med udstillinger, bogillustrationer og afholdelse af private tegne- og malekurser i sit atelier. Derudover har medlemmet været deltidsansat som tegnelærer på en højskole én dag om ugen i 8 måneder om året, fordi deltidsbeskæftigelsen har givet hende tid til virksomheden. Det seneste år har medlemmets indtægter fra lønarbejdet oversteget indtægterne fra medlemmets kunstnervirksomhed. Medlemmet oplyser også, at hun er beskæftiget i sin virksomhed i 20 timer om ugen i gennemsnit, men der har været enkelte uger, hvor hun har arbejdet 40 timer om ugen, fordi hun har fået bestillingsopgaver, som skulle afleveres til en bestemt tid.

Medlemmets beskæftigelse med kunstnerisk virksomhed vil efter en konkret vurdering være selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at den kunstneriske virksomhed i længere perioder har været medlemmets eneste erhvervs-mæssige beskæftigelse, at

hun kun har været deltidsansat sideløbende med den selvstændige virksomhed, og at hun i flere perioder har været beskæftiget i mere end 30 timer om ugen i sin virksomhed.

Eksempel 3:

Medlemmet etablerede sig som forfatter for 5 år siden og har i de sidste 5 år i gennemsnit brugt ca. 40 timer ugentligt primært om aftenen og i weekenderne på sin selvstændige virksomhed som tekstforfatter. Han har solgt slogans og reklametekster til reklamebureauer. Medlemmet har sideløbende hermed haft forskellige tidsbegrænsede lønansættelser både på fuld tid og deltid som konsulent ved forskellige forlag. Mellem lønansættelserne har der været flere længerevarende perioder, hvor medlemmet kun har været beskæftiget med sin selvstændige virksomhed. Indkomsterne fra de forskellige lønansættelser har altid oversteget indtægterne fra forfattervirksomheden, og medlemmet anser selv sin forfattervirksomhed som en bibe-skæftigelse, fordi arbejdet hermed primært har været udført om aftenen og i weekenderne.

Medlemmets beskæftigelse som forfatter vil efter en konkret vurdering være hovedbeskæftigelse, uanset at indtægterne fra lønansættelserne har oversteget indtægterne fra den selvstændige virksomhed. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at medlemmets personlige arbejde i virksomheden har et tidsmæssigt omfang, der indikerer, at der er tale om en hovedbeskæftigelse, at medlemmet i en længere periode udelukkende har haft midlertidige ansættelsesforhold samtidig med driften af den selvstændige virksomhed, og at den selvstændige virksomhed i længerevarende perioder har været medlemmets eneste eller væsentligste indtægtsgrundlag.

Til § 6 Bibeskæftigelse

Beskæftigelse med selvstændig virksomhed som ikke er hovedbeskæftigelse, betragtes som bibeskæftigelse.

Definitionen af bibeskæftigelse skal således ses i forhold til hovedbeskæftigelse i medfør af § 5.

Hvorvidt der er tale om selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse med eller uden dagpenget, skal vurderes efter § 8.

En tidligere selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse kan senere anses for at være omdannet til bibeskæftigelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Til § 7 Beskæftigelseskravet

Når en virksomhed drives som hovedbeskæftigelse, og dermed kan danne grundlag for optagelse, er det ikke ensbetydende med, at beskæftigelsen drives i væsentligt omfang.

"Væsentligt omfang"

Optjening af beskæftigelseskravet for selvstændige erhvervsdrivende forudsætter, at der har været drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Ved væsentligt omfang forstås, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Når det skal vurderes, om medlemmets beskæftigelse kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge, skal følgende elementer indgå:

- 1) virksomhedens art og branche,
- 2) medlemmets personlige arbejdsopgaver,
- 3) medlemmets arbejdstid, og
- 4) virksomhedens omsætning.

I vurderingen kan i øvrigt indgå elementer som:

- 5) virksomhedens placering,
- 6) virksomhedens åbningstid, og
- 7) antallet af ansatte, deres arbejdsopgaver og arbejdstid.

Ingen af ovenstående elementer er i sig selv afgørende eller kan vægtes særskilt. Der skal altid ske en samlet vurdering af, om medlemmet har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Det er en betingelse for opfyldelse af beskæftigelseskravet, at medlemmets indtægtsgivende arbejdsfunktioner i den selvstændige virksomhed, står i rimeligt forhold til de ikke-indtægtsgivende arbejdsfunktioner.

De arbejdsfunktioner, der medfører en direkte indtægt, skal stå i et rimeligt forhold til andre arbejdsopgaver, som f.eks. administration, rengøring og regnskab. At medlemmet f.eks. har få kunder i sin butik, men må stå til disposition for potentielle kunder i hele butikkens åbningstid, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Efter ophør eller udtræden af selvstændig virksomhed skal der ske en egentlig efterprøvelse af, om medlemmet har drevet virk-

somheden i væsentligt omfang, når medlemmet søger om dagpenge eller overgang til efterløn.

Efterprøvelsen vil i langt de fleste tilfælde ikke volde problemer, når medlemmets oplysninger om arten og omfanget af det personlige arbejde sammenholdes med virksomhedens omsætning. Det forudsættes således, at arbejdstiden i virksomheden afspejler sig i virksomhedens omsætning, men uden at man dermed kan lægges sig fast på en omsætning af en bestemt størrelse.

Omsætningens størrelse er således et af flere momenter, der indgår i vurderingen af, om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Ved virksomhedens placering forstås om virksomheden drives fra medlemmets bopælsadresse eller fra egne eller lejede lokaler "ude i byen".

Virksomhedens normale åbningstid, eller den tid hvor medlemmet står til rådighed for potentielle kunder, er ikke i sig selv udtryk for, at timerne kan regnes med til beskæftigelseskravet.

Eksempel:

Et medlem driver frisørsalon fra egen bopæl. Medlemmet har ca. 6 kunder i salonen om ugen, og arbejdstid med hårvask, klip, farvning og permanent er ca. 12 timer ugentligt. Medlemmet står til disposition i hele åbningstiden, som er 40 timer om ugen. I åbningstiden varetager medlemmet arbejdsopgaver som telefonpasning, regnskab, rengøring, indkøb af frisørartikler og vask af håndklæder. Omsætningen i virksomheden er ca. 90.000 kr. årligt. Da medlemmets indtægts-givende arbejdsfunktioner i den selvstændi-

ge virksomhed, ikke står i rimeligt forhold til de ikke-indtægts-givende arbejdsfunktioner, er beskæftigelseskravet ikke opfyldt.

I tvivlstilfælde skal medlemmet fremlægge yderligere dokumentation for, at væsentlighedskravet har været opfyldt.

Sådan dokumentation kan for eksempel være annoncer med angivelse af åbningstid, dokumentation for omsætningen (momsregnskab), skatteregnskaber, kassekladder, ordrebøger eller erklæringer fra virksomhedens revisor eller advokat om virksomheden og den selvstændiges aktiviteter. Medlemmets oplysninger om priser eller betaling pr. ydelse kan sammenholdes med oplysninger om arbejdsopgavernes tidsmæssige omfang eller udstrækning og indgå i vurderingen af, om beskæftigelseskravet er opfyldt. Det vil endvidere kunne tillægges betydning, hvis medlemmet i andre relationer, f.eks. ved indgåelse af løn aftale eller ved skattemæssig registrering som medarbejdende ægtefælle, har afgivet erklæring om arten og omfanget af det personlige arbejde. Virksomhedens åbningstid, eller den tid, hvor medlemmet står til rådighed for potentielle kunder, er imidlertid ikke altid udtryk for, at timerne kan regnes med til arbejdstiden.

A-kassen skal i tvivlstilfælde og i tilfælde, hvor der konkret opstår mistanke om, at betingelserne ikke er opfyldt, kræve, at den ledige fremlægger dokumentation for, at betingelserne om, at overskud eller underskud fra virksomheden oplyses til skattevæsenet, og at virksomheden har anmeldt lovpligtige momsangivelser, er opfyldt.

Væsentlighedskravet er det samme, hvad enten medlemmet har været eneindehaver af en virksomhed, én af flere indehavere eller eventuelt medarbejdende ægtefælle.

Ved opgørelsen af beskæftigelseskravet skal det afgøres, inden for hvilket tidsrum medlemmet senest kan anses for at have drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i sammenlagt 52 uger. "Sæsonmæssig virksomhed" medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet kun med den periode, hvor der har været tale om personlig beskæftigelse i væsentligt omfang.

Hvis en virksomhed med drift i væsentligt omfang har en periode i tilslutning til ophøret med nedsat aktivitet, anses virksomhedsdriften i denne periode som udgangspunkt også for at have været i væsentligt omfang, medmindre aktiviteten alene har karakter af afviklingsforanstaltninger.

"Hele uger"

Ved opgørelsen af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, vil kun *hele* uger kunne medregnes, dvs. 7 dage i sammenhæng. Det er ikke muligt at medregne enkelte dage med selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Eksempel:

Selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i perioden fra og med tirsdag den 1. juni til og med torsdag den 17. juni vil kunne medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet med 2 uger, ikke 2 uger og 3 dage.

Opgørelse af beskæftigelseskravet

Drift af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang medregnes altid til beskæftigelseskravet med den almindeligt gældende, fulde arbejdstid inden for det offentlige område (pt. 37 timer pr. uge).

Hvis et medlem har lønarbejde samtidig med, at medlemmet driver selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, kan der til opfyldelse af beskæftigelseskravet kun medregnes 37 timer pr. uge.

Hvis f.eks. et medlem har "sæsonmæssig virksomhed", som kun drives i væsentligt omfang i 8 måneder om året, og har lønarbejde i de 4 andre måneder, hvor virksomheden ligger stille, kan der til opfyldelse af beskæftigelseskravet medregnes både de 8 måneder med drift af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang og løntimerne fra de 4 øvrige måneder.

For så vidt angår mulighederne for at sammenlægge arbejde ved selvstændig virksomhed med lønarbejde henvises til bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.

Til opfyldelse af beskæftigelseskravet kan også medregnes enkeltstående opgaver af selvstændig karakter, hvis opgaven har haft en sådan varighed - normalt mindst 1 måned - at det sammenholdt med arbejdets art og indtjeningen herved kan dokumenteres, at der har været tale om beskæftigelse i væsentligt omfang. I sådanne tilfælde er det ikke en betingelse, at kravet i § 7, stk. 5 - hvorefter der skal angives overskud eller underskud af selvstændig virksomhed og svares moms - er opfyldt.

Ovenstående finder også anvendelse i tilfælde, hvor et medlem fejlagtigt har stået i en akasse, der ikke optager selvstændige erhvervsdrivende, hvis den pågældende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Selvstændig virksomhed i udlandet, på Færøerne eller i Grønland

Til opfyldelse af beskæftigelseskravet ved medregning af perioder med drift af selvstændig virksomhed i udlandet, på Færøerne eller i Grønland henvises til direktoratets regler om arbejdsløshedsforsikring i relation til EØS-landene, til reglerne om arbejdsløshedsforsikring ved arbejde inden for EØS og i det øvrige udland samt til reglerne om medlems- og dagpengerefter arbejde eller ophold på Færøerne. Det skal dog præciseres, at der i det omfang selvstændige erhvervsdrivende kan medregne beskæftigelsesperioder fra udlandet, Færøerne eller Grønland, gælder de samme krav til dokumentation for, at virksomheden har været drevet i væsentligt omfang, som hvis virksomheden har været drevet her i landet.

Kombinationsforsikrede, delpension og efterløn

Kombinationsforsikrede medlemmer kan medregne driften af den selvstændige virksomhed med 15 timer ugentligt til opfyldelse af beskæftigelseskravet, hvis medlemmet godtgør at have drevet virksomheden i mindst dette omfang. Beskæftigelse ved selvstændig virksomhed kan kun medregnes i de uger, hvor medlemmet samtidig har haft lønarbejde. Der henvises til bekendtgørelse om kombinationsforsikring.

Drift af selvstændig virksomhed i en delpensionsperiode kan medregnes med 18 1/2 time ugentligt.

Drift af selvstændig virksomhed i en periode med efterløn (eller delefterløn efter lovens før 1. juli 1999 gældende kapitel 11 d), kan ikke medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Hvis medlemmet sideløbende med en virksomhed, hvortil der er ydet etableringsydelse eller lignende offentlige tilskud, driver anden selvstændig virksomhed, vil sidstnævnte virksomhed ikke kunne medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Til §§ 8-11 Personkreds

Reglerne i §§ 8-11 gælder kun for personer, der driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse. Reglerne kan derfor ikke anvendes, før det er konstateret, at beskæftigelsen er selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, jf. § 6.

Et medlem, som har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan ændre beskæftigelsen til bibeskæftigelse. Der henvises til bekendtgørelse om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Til § 8 Dagpengeret

Et medlem, der driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, har kun ret til dagpenge, hvis betingelserne i bekendtgørelse om rådighed er opfyldt.

Retten til dagpenge er også betinget af, om virksomheden f.eks. tilrettelægges, så der er en rimelig sandsynlighed for, at medlemmet faktisk er og kan være fuldt, normalt til rådighed for arbejdsmarkedet som lønmodtager.

Det følger af reglerne, at selv om medlemmet har sandsynliggjort, at arbejdet med virksomheden til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid, så er det ikke en gyldig grund at afslå et formidlet arbejde

med den begrundelse, at virksomheden drives uden for normal arbejdstid. Afslag vil medføre 3 ugers karantæne. Der henvises til bekendtgørelse om rådighed.

A-kassen skal vurdere rådigheden, når medlemmet melder sig ledig eller begynder på virksomheden. Når a-kassen har vurderet, at medlemmet har ret til dagpenge, skal der først foretages en ny vurdering, hvis a-kassen modtager oplysninger om ændringer. Ændringerne skal være relevante for spørgsmålet om, hvorvidt medlemmet fortsat har ret til dagpenge efter bekendtgørelsen. Om medlemmets oplysningspligt henvises til bemærkningerne til § 8, stk. 5.

Til § 8, stk. 1 og 2

Udgangspunktet er, at a-kassen i hvert enkelt tilfælde konkret skal vurdere, om medlemmet driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse. A-kassen skal også vurdere, om det er sandsynliggjort, at virksomheden til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid. I vurderingen kan medlemmets forudgående lønarbejde indgå.

Ved den konkrete vurdering skal a-kassen påse følgende:

- Om medlemmet har oplyst om virksomhedens art og omfang og derved sandsynliggjort, at virksomheden til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid.
- Om medlemmet har oplyst, hvorledes virksomheden tilrettelægges og hvilke arbejdsfunktioner medlemmet har i virksomheden.

A-kassen skal altid sammenholde den konkrete arbejdsindsats med medlemmets oplysninger om virksomhedens drift og tilrettelæggelse. Arbejdsindsatsen skal derved forekomme sandsynlig.

A-kassen skal vurdere, om medlemmet står til rådighed på grundlag af alle timer, der bruges på virksomheden. Det gælder uanset, hvem der udfører arbejdet. Er der tale om ansat arbejdskraft, gælder det dog ikke. Det gælder heller ikke, hvis der er tale om ægtefælle eller medejere og der er aftalt fast deling om arbejdet.

Hvis medlemmet har bibeskæftigelse sammen med ægtefælle, medejere eller med ansat arbejdskraft, så kan medlemmets egen arbejdstid i virksomheden lægges til grund. Det er dog et krav, at medlemmets arbejdsfunktioner er beskrevet klart og afgrænset. Det er fordi, det skal være muligt at vurdere sandsynligheden af medlemmets angivne timetal og tidspunkterne for driften. Det er i den forbindelse uden betydning, om virksomheden er hoved- eller bibeskæftigelse for de øvrige deltagere. Medlemmets oplysninger herom kan dog være af betydning, når a-kassen skal vurdere, om det kan anses for sandsynliggjort, at medlemmets arbejde i virksomheden til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid.

Det er også en betingelse, at arbejdskraften er ansat på normale løn- og ansættelsesvilkår. Hvis ikke, kan det ikke anerkendes, at arbejdet i den selvstændige virksomhed er udført af ansat arbejdskraft.

Virksomheden må aldrig være baseret på, at medlemmets arbejdsindsats skal ligge inden for normal arbejdstid.

Eksempler på, at betingelsen ikke er opfyldt:

- Hvis medlemmet er bundet af, at der i virksomheden er fast åbnings-/kontortid inden for fagets normale arbejdstid.
- Hvis der er tale om sæsonmæssig virksomhed, hvor medlemmet i perioder ophører med lønarbejde for at arbejde på fuld tid i den selvstændige virksomhed.
- Hvis medlemmet driver virksomheden i en del af året sideløbende med lønarbejde på fuld tid. Det vil sige, hvis virksomheden på visse tider af året har et omfang, der betyder, at medlemmet ikke kan have fuldtidslønarbejde sideløbende hermed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en minkfarmer i sæsonen for pelsning af mink arbejder med pelsning i døgn drift. Det kan også være tilfældet, hvor en jordbruger i forbindelse med høsten opsiges lønarbejdet eller holder fri for at arbejde på fuld tid på jordbruget i en periode.

Hvis medlemmet ikke i tilstrækkelig grad kan sandsynliggøre, at medlemmets arbejde med virksomheden til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid, har medlemmet ikke ret til dagpenge.

A-kassen skal sammenholde omsætning og indtjening i virksomheden med virksomhedens art, når a-kassen skal vurdere medlemmets oplysninger om arbejdsindsats.

Manglende indtægt ved virksomheden har ingen indflydelse på, om medlemmet har ret til dagpenge samtidig med bibeskæftigelsen.

Til § 8, stk. 4

Et medlem kan anses for at opfylde kravet om lønarbejde, selv om medlemmet i 26-ugers perioden har haft kortvarigt fravær. Fraværet kan f.eks. være sygdom.

Lønarbejde i sig selv kan kun dokumentere, at betingelserne om rådighed er opfyldt, når der er tale om lønarbejde, som er udført inden for fagets normale arbejdstid.

Til § 8, stk. 5 Medlemmets oplysningspligt

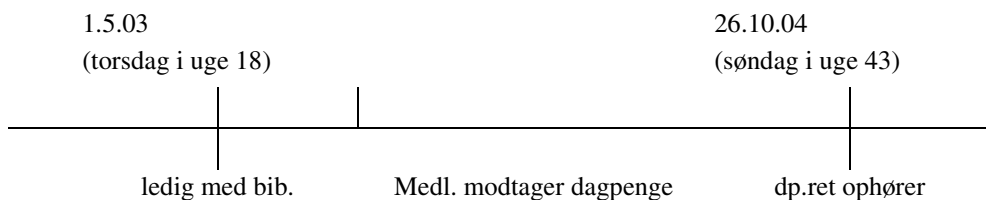
Et medlem har altid pligt til at give a-kassen alle oplysninger, som kan have betydning, når a-kassen skal vurdere, om medlemmet fortsat har ret til dagpenge efter § 8, stk. 1. Medlemmet skal give oplysningerne på eget initiativ. Medlemmet er derfor bl.a. forpligtet til at give a-kassen særskilt oplysning om eventuel udvidelse af den selvstændige virksomhed. Medlemmet skal også oplyse om andre forhold, som ændrer grundlaget for a-kassens vurdering. Det vil som hovedregel sige, når der sker ændringer i de oplysninger, som medlemmet har afgivet på ledighedserklæringen med bilag.

Hvis a-kassen finder, at medlemmets oplysninger er utilstrækkelige eller ikke umiddelbart sandsynlige, og en efterfølgende henvendelse ikke bringer klarhed over forholdene, skal a-kassen undlade at udbetale dagpenge, indtil medlemmet har sandsynliggjort at være berettiget til dagpenge.

Til § 9, stk. 1 **Begrænsning i dagpengeretten**

For et medlem, som har ret til dagpenge, og samtidig har bibeskæftigelse, er retten til dagpenge begrænset til 78 uger, jf. dog undtagelserne i §§ 10 og 11.

Dette kan illustreres på følgende måde:

Et medlem, som har bibeskæftigelse er blevet ledig torsdag i uge 18/03. Medlemmet forbruger derfor en hel uge af den begrænsede dagpengeret, selv om medlemmet kun har været ledig i 4 dage i uge 18.

Perioden på de 78 uger udløber søndag i uge 43/04, fordi medlemmet har modtaget ydelser, der forbruger, i alle 78 uger.

Til § 9, stk. 2

Perioden på 78 uger regnes fra første ledige dag, hvor medlemmet modtager ydelser eller deltager i tilbud, der er omfattet af lovens § 55, stk. 5, og hvor medlemmet samtidig har bibeskæftigelse.

Perioden på de 78 uger opbruges med en hel uge for hver uge, der forbruger af ydelsesperioden. Der henvises til bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.

Perioden på 78 uger løber, indtil medlemmet har dokumenteret ophør med bibeskæftigelsen.

Det kan forekomme i følgende situationer:

- Hvis et medlem f.eks. har begyndt bibeskæftigelse før ledigheden er indtrådt, og medlemmet skal indplaceres i dagpengeperioden for første gang, så løber perioden på de 78 uger fra det tidspunkt, hvor medlemmet bliver indplaceret i dagpengeperioden. Der henvises til bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.
- Hvis et medlem begynder med bibeskæftigelse, mens medlemmet modtager ydelser eller deltager i tilbud, der er omfattet af lovens § 55, stk. 5, så løber perioden på de 78 uger fra det tidspunkt, hvor virksomheden starter.
- Hvis et medlem begynder bibeskæftigelse, efter at medlemmet er indplaceret i dagpengeperioden, men på et tidspunkt, hvor medlemmet ikke modtager ydelser eller deltager i tilbud, der er omfattet af lovens § 55, stk. 5, så løber

perioden på de 78 uger fra den første dag, hvor medlemmet modtager ydelser eller deltager i tilbud, der er omfattet af lovens § 55, stk. 5.

- Hvis et medlem fortsætter med virksomheden ud over perioden på de 78 uger, er en fortsat ret til dagpenge betinget af, at medlemmet har optjent ret til dagpenge i en ny periode på 78 uger, jf. § 9, stk. 4.

Retten til dagpenge i perioden på de 78 uger kan ikke række ud over det tidspunkt, hvor medlemmet er berettiget til dagpenge efter lovens § 55, stk. 1, 2 og 3.

Udløber den begrænsede periode med ret til dagpenge under et tilbud, hvor medlemmet modtager aktiveringsydelse, kan medlemmet få udbetalt aktiveringsydelse, indtil tilbuddet ophører. Der henvises til bekendtgørelse om ydelser under aktivering.

Et medlem, der ophører med sin bibeskæftigelse, vil efter ophøret være omfattet af "de almindelige regler" om dagpengeret. Der henvises til bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode. Dette gælder uanset, om ophøret sker før eller efter, at medlemmet mister retten til dagpenge som følge af dagpengebegrænsningen efter § 9, stk. 1.

Et indplaceret medlem er også omfattet af bestemmelsen, når medlemmet får udbetalt feriedagpenge i forbindelse med et ansættelsesforhold. Det betyder, at perioden på de 78 uger starter, selv om virksomheden først er begyndt efter, at medlemmet er kommet i arbejde.

Udbetaling af feriedagpenge til et medlem, som ikke er indplaceret, og som har bibeskæftigelse, vil bevirke, at medlemmet ved en senere indplacering får reduceret dagpengeperioden svarende til den periode, hvori der er modtaget feriedagpenge. Det gælder dog ikke, hvis medlemmet har genoptjent arbejdskravet efter udbetalingen af feriedagpenge.

Da afkortningen af dagpengeperioden træder i stedet for en indplacering på det tidspunkt, hvor medlemmet får feriedagpenge, skal der ske en reducere af både dagpengeperioden og af de 78 uger.

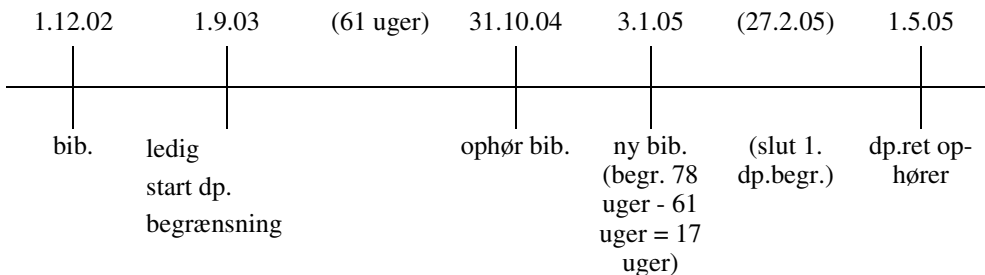
Det er naturligvis en forudsætning for reducere af de 78 uger, at medlemmet havde bibeskæftigelse på det tidspunkt, hvor medlemmet modtog feriedagpenge.

Til § 9, stk. 3

Et medlem, der begynder bibeskæftigelse, vil som udgangspunkt være berettiget til dagpenge i 78 uger. Det gælder også, selv om medlemmet tidligere har drevet bibeskæftigelse.

Et medlem vil dog ikke kunne sikre sig en ny periode på 78 uger ved i en kort periode at ophøre med virksomheden. Derfor skal det antal uger, som medlemmet har brugt inden for de seneste 78 uger før virksomheden er startet eller genetableret, trækkes fra i den nye periode på 78 uger. Se eksempel 1.

Eksempel 1:

Et medlem, der har haft lønarbejde på fuld tid, er startet bibeskæftigelse den 1. december 2002.

Medlemmet bliver ledigt fra lønarbejdet og modtager dagpenge fra den 1. september 2003.

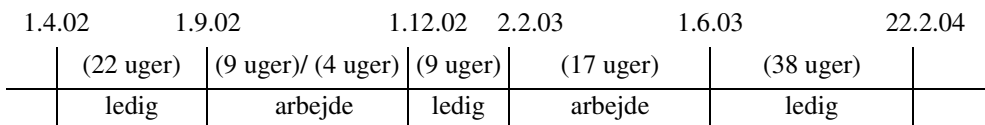
Den 31. oktober 2004 ophører medlemmet med virksomheden.

Den 3. januar 2005 begynder medlemmet igen bibeskæftigelse.

Ved ledighedens indtræden den 1. september 2003 har medlemmet ret til dagpenge i 78 uger samtidig med bibeskæftigelse. Det vil sige indtil den 27. februar 2005, hvis medlemmet har modtaget ydelser i alle 78 uger.

Eksempel 2:

(4.11.02)

start dp.begr.

dp.ret ophører

Et medlem, der har lønarbejde på fuld tid, bliver ledig den 1. april 2002. Samtidig begynder medlemmet bibeskæftigelse.

Medlemmet er ledig indtil 1. september 2002 (22 uger), og har derefter arbejde på fuld tid indtil 1. december 2002 (13 uger), hvor medlemmet melder sig ledig.

Den 2. februar 2003 får medlemmet igen arbejde på fuld tid indtil den 1. juni 2003 (17 uger), hvor medlemmet melder sig ledig.

Dagpengebegrænsningen indtræder den 1. april 2002 og skal opgøres som én samlet periode til og med den 3. november 2002.

Efter den 4. november 2002 er det kun uger, som forbruger af ydelsesperioden, der skal regnes med ved opgørelsen af de 78 uger.

Ved opgørelsen af de 78 uger indgår således hele perioden fra 1. april 2002 til og med 3. november 2002 (31 uger), perioden fra 1. december 2002 til 2. februar 2003 (9 uger) og perioden fra 1. juni 2003 til 22. februar 2004 (38 uger).

Den 22. februar 2004 ophører medlemmets ret til dagpenge.

Til § 9, stk. 4

Hvis medlemmet ved udløbet af perioden på de 78 uger efter § 9, stk. 1 eller 3, fortsat har bibeskæftigelse, skal a-kassen undersøge, om medlemmet har optjent ret til en ny periode med dagpenge.

De former for arbejde, der kan regnes med til opfyldelse af arbejdskravet, fremgår af reglerne i bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode. Arbejdskravet på 26 uger skal være opfyldt inden for de seneste 18 måneder. De 18 måneder skal altid regnes bagud fra den dato, hvor medlemmet søger om og modtager dagpenge.

Bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed kan ikke regnes med til optjening af retten til dagpenge i henhold til lovens § 53. Dog kan enkeltstående tilfælde af udøvelse af selvstændig virksomhed regnes med til arbejdskravet. Medlemmets arbejde i virksomheden skal normalt have haft en varighed, så det sammenholdt med arbejdets art og indtjening kan dokumenteres, at der har været tale om arbejde i væsentligt omfang. Det vil som udgangspunkt sige i mindst 1 måned.

Arbejde, der er regnet med til at få en ny 78-ugers periode én gang, kan ikke indgå i en senere opgørelse, jf. stk. 5.

For et medlem, der opfylder arbejdskravet som forudsætning for at få en ny periode med dagpenge efter § 10, stk. 4, løber perioden på de 78 uger fra første dag efter seneste dag med arbejde, der regnes med til opfyldelse af arbejdskravet. Se nedenstående eksempel.

Eksempel 3:

3.9.01	1.10.01	31.3.02	1.9.02	(4.11.02)	1.12.02	30.3.03
	(4 uger)	(26 uger)	(22 uger)	(9 uger) / (4 uger)	(17 uger)	
ledig	arbejde	ledig	arbejde	ledig		
start dp.begr.						udløb dp.ret

Et medlem melder sig ledig efter flere år med lønarbejde på fuld tid. Medlemmet bliver indplaceret i dagpengeperioden den 3. september 2001. Medlemmet fortsætter med sin bibeskæftigelse.

Medlemmet er skiftevis ledig og har lønarbejde på fuld tid.

Den begrænsede dagpengetilrettelse udløber den 30. marts 2003, fordi medlemmet har brugt 61 uger af sin ret til dagpenge forud for den 4. november 2002. Efter den 4. november 2003 har medlemmet brugt 17 uger, fordi perioden med lønarbejde fra den 4. november 2002 til den 1. december 2002 ikke regnes med i opgørelsen af de 78 uger.

Fortsat ret til dagpenge fra den 31. marts 2003 er herefter betinget af, at medlemmet har opjent ret til en ny begrænset dagpengetilrettelse på 78 uger.

Arbejdskravet findes ved at gå 18 måneder tilbage fra den 30. marts 2003. Det vil sige til den 1. oktober 2001. Da medlemmet sam-

menlagt har haft 39 ugers lønarbejde på fuld tid i perioderne hhv. 1. oktober 2001 - 31. marts 2002 og 1. september 2002 - 1. december 2002, opfylder medlemmet arbejdskravet på 26 uger, som er en betingelse for at få en ny begrænset dagpengetilrettelse på 78 uger.

Den nye periode på 78 uger løber fra første dag efter sidste arbejdsdag i de seneste 26 ugers arbejde, som kan regnes med til arbejdskravet. Det vil sige fra den 1. december 2002.

Til §§ 10 og 11

Undtagelse fra dagpengebegrænsningen

Den selvstændige virksomhed kan efter sin konkrete art være af en sådan karakter, at medlemmets arbejde kun vil være af ringe omfang. I visse tilfælde vil det derfor ikke være betænkeligt at undtage medlemmet fra dagpengebegrænsningen.

Der er derfor i §§ 10 og 11 fastsat en række undtagelser fra dagpengebegrænsningen efter § 9.

Det er en betingelse for at være omfattet af en af undtagelserne, at medlemmet ikke udvider virksomheden i perioden med ledighed.

Selv om medlemmet er undtaget fra dagpengebegrænsningen, medfører arbejde med virksomheden fradrag. Der henvises til bekendtgørelse om fradrag i arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Til § 10, stk. 1

Målgruppen for undtagelsen er medlemmer, der bor på et mindre landbrug (husmandsbrug og lignende), hvor der er landbrugspligt eller faktisk drives landbrug. Ejendommen må primært tjene beboelses- og trivselsmæssige hensyn for medlemmet og dennes familie.

Det er uden betydning, om medlemmet ejer ejendommen, er forpagter, eller på anden måde bruger af ejendommen. Det afgørende er, at medlemmet driver landbruget. Det vil sige deltager i driften af landbruget gennem personligt arbejde, f.eks. udfører administrative funktioner. Et medlem anses således for at drive landbrug, selv om medlemmet eventuelt har ansat andre til at udføre arbejdet. Det gælder også, hvis arbejdet udføres af en maskinstation. Hvis medlemmet har indgået aftale om, at andre skal udføre arbejdet, kan medlemmet kun undtages fra dagpengebegrænsningen efter § 9, hvis a-kassen har godkendt aftalen, jf. § 10, stk. 2.

Et medlem, der ejer et landbrug sammen med ægtefællen, vil kun anses for at drive landbruget, hvis medlemmet gennem personligt arbejde deltager i driften af landbruget.

Det er en betingelse for at blive undtaget fra dagpengebegrænsningen efter § 9, at medlemmet har drevet deltidslandbruget forud for ledigheden, og at deltidslandbruget ikke udvides under ledigheden.

Det er også en betingelse, at der ikke dyrkes andre afgrøder på ejendommen end almindelige landbrugsafgrøder.

Eksempler på afgrøder, der er omfattet af undtagelsen:

- Korn- og frøafgrøder (rug, byg, hvede, havre, raps, sennep, foderærter m.v.).
- Grovfoderafgrøder (græs, græs til ensilering eller hø, roer, majs m.v.).
- Kartoffler.

Eksempler på afgrøder, der ikke er omfattet af undtagelsen:

- Frugtavl og gartneri (herunder dyrkning af frilandsgrøntsager og konsumærter).
- Frøavl (græsfrø og grøntsagsfrø til udsæd, valmuer m.v.).
- Pyntegrønt.

Bestemmelsen omfatter alene salgsafgrøder. Dyrkning af afgrøder udelukkende til eget forbrug er ikke omfattet.

Det er desuden et krav, at eventuelt husdyrhold for det meste er til eget forbrug. Det vil sige, at enkeltstående tilfælde af salg af mindre omfang ikke medfører, at medlemmet bliver omfattet af dagpengebegrænsningen. Husdyrholdet må dog ikke være tilrettelagt med salg af dyr eller animalske produkter for øje. Er der på ejendommen f.eks. svineavl, fårehold, pelsdyravl eller hønseri, hvor produktionen er beregnet til salg, vil medlemmet være omfattet af begrænsningen.

A-kassen skal hver 3. måned foretage en særlig prøvelse af, om medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. § 10, stk. 1, nr. 6. Der henvises til bekendtgørelse om rådighed.

Til § 10, stk. 2

Der må som udgangspunkt ikke være ansat arbejdskraft. A-kassen kan dog i ganske særlige tilfælde godkende, at der er én ansat i virksomheden. Godkendelsen skal ske efter de retningslinjer, der gælder for efterlønsmodtagere, der driver selvstændig virksomhed samtidig med efterløn. Der henvises til bekendtgørelse om selvstændig virksomhed samtidig med efterløn.

Til § 11

Til nr. 1)

Et medlem, der overtager et enkeltstående arbejdsforhold, der har karakter af selvstændig virksomhed, er ikke omfattet af dagpengebegrænsningen. Dog kun, hvis der ikke er tale om indledning til en varig drift af virksomheden.

Ved vurderingen af, om der er tale om et enkeltstående arbejdsforhold, er det af afgørende betydning at kende medlemmets hensigt med at påtage sig arbejdet. Oplysning om antallet af arbejdstimer pr. uge og arbejdets samlede varighed skal også foreligge. Det er endvidere af afgørende betydning at kende arten eller typen af virksomheden. På den måde kan den enkeltstående opgave sættes i perspektiv. Endvidere kan a-kassen vurdere, om medlemmet udvider en i forvejen drevet virksomhed som bibeskæftigelse.

Et medlem, der sædvanligvis har arbejde som lønmodtager, vil således i en periode med ledighed kunne påtage sig ét enkeltstående arbejde efter regning uden at blive omfattet af begrænsningen i retten til dagpenge.

En lønmodtager, som undtagelsesvis arbejder efter regning, vil heller ikke være omfattet af begrænsningen, når det er forhold hos hvervgiveren, der gør, at arbejdet udføres efter regning. Det kunne f.eks. være en tolk.

Derimod vil drift af en selvstændig virksomhed, hvori der indgår arbejdsfri perioder som et tilbagevendende element, være omfattet af dagpengebegrænsningen. Dette gælder f.eks. ved sæsonmæssig virksomhed.

Til nr. 2)

Et medlems arbejde ved fritidsfiskeri vil blive betragtet som drift af selvstændig virksomhed, hvis der sker videresalg af fangsten. Er medlemmets arbejdsindsats i forbindelse med fiskeriet af ringe omfang, vil medlemmet være undtaget fra dagpengebegrænsningen.

Til nr. 4)

Udlejning af fast ejendom kan enten være formueforvaltning eller udøvelse af selvstændig virksomhed. Der henvises til § 2, stk. 1, "Fast ejendom".

Udlejning, der kan anses for formueforvaltning, er ikke omfattet af bekendtgørelsen.

Hvis medlemmet i forbindelse med udlejningen udfører en eller anden form for personligt arbejde, f.eks. administration, vedligeholdelse eller regnskab, vil der være tale om udøvelse af selvstændig virksomhed i relation til lov om arbejdsløshedsforsikring.

Såfremt medlemmet kun har én mindre udlejningsejendom på højst 10 lejemål, har medlemmet mulighed for i mindre omfang, personligt at udføre arbejde i forbindelse med administration, viceværtfunktioner og småreparationer. I så fald bliver medlemmet ikke omfattet af dagpengebegrænsningen.

Til nr. 5)

Et medlems personlige arbejdsindsats i en virksomhed, der ejes af ægtefællen - alene eller sammen med andre - anses som hovedregel for drift af selvstændig virksomhed. Der henvises til § 4, "Medarbejdende ægtefæller". Et medlem, der deltager i ægtefællens virksomhed, er som udgangspunkt omfattet af dagpengebegrænsningen.

Eksempler på former for deltagelse, der er undtaget fra begrænsningen:

- Overtagelse af arbejde i tilfælde af akut og kortvarig sygdom. Dog ikke, hvis medlemmet fungerer som fast vikar.
- Tilfældig ekspedition af kunder, eller tilfældig telefonpasning i ægtefællens virksomhed.
- Arbejde i forbindelse med mindre kassekladder.

I visse tilfælde kan arbejdsindsats i en underordnet funktion, der ikke har indflydelse på virksomhedens drift, falde uden for drift af selvstændig virksomhed, der er omfattet af

dagpengebegrænsningen. Som eksempler kan nævnes ægtefællens rengøring af mindre kontorlokaler og pasning af planterne i kontoret.

Til nr. 6)

Et medlem, der har drift af fredskov på højst 5 hektar på grunden til sin faste bopæl eller sin fritidsbopæl, f.eks. et sommerhus, kan undtages fra dagpengebegrænsningen.

Reglen finder kun anvendelse i tilfælde, hvor skoven drives som selvstændig virksomhed.

Til nr. 7)

Reglen omfatter kun et medlem, der er ene-ejer.

Hvis medlemmets arbejde alene kan betegnes som helt ubetydeligt, kan medlemmet undtages fra dagpengebegrænsningen. Arbejdet kunne f.eks. være klipning af græs og buske ved vindmøllen.

**Til § 12
Ikrafttræden m.v.**

Vejledning nr. 13 af 9. februar 2004 ophæves, dog ikke vejledningen til §§ 6-7.¹⁾

1) Dette indebærer, at vejledning nr. 70 af 11. august 2004 og vejledning nr. 82 af 3. oktober 2005 om ændring af vejledning om udøvelse af selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse samtidig ophæves.

Jørgen Kappel
Marie Beck Jensen